

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 576 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 14 ΝΟΕΜΒΡΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ετοιμάζεται
η νέα επίθεση
στα
ασφαλιστικά
δικαιώματα

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)
[ΑΡΘΡΟ ΣΕΛΙΔΑ 6](#)

Καμαρίλα και διαπλοκή

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Θάβουν τη
δικαστική
διερεύνηση της
υπόθεσης
Κούνεβα

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

ΔΙΚΗ ΕΛΑ

Δεν προτείνει
καταδίκη η
πολιτική αγωγή

[ΣΕΛΙΔΑ 12](#)

20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΠΑΝΕΝΟΣΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Γιατί χαίρεται
ο κόσμος και
χαμογελάει
πατέρα;

[ΣΕΛΙΔΑ 4](#)

Η ταξική πάλη
και ο στενός
κορσές της
αστικής
Δικαιοσύνης

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Το ματσάκι έγινε
ντέρμπι

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Σοκ και δέος
από τους
γκάνγκστερ
του κεφάλαιου

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

14/11: Ημέρα κατά διαβήτη 14/11/1960: Ιδρυση ΟΠΕΚ 14/11/1966: Αρχή δίκης υπόθεσης «Ασπιδα» 14/11/1971: Απέλαση Αμαλίας Φλέμινγκ 14/11/1995: Εξέγερση φυλακών Κορυδαλλού 14/11/1977: Βόμβα σε δικαστικό μέγαρο Αμβούργου (RAF) 14/11/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο προέδρου ΣΕΒ Κυριαζή (Κολωνάκι) 14/11/1995: Σύλληψη τεσσάρων σε πορεία (Θεσσαλονίκη) 14/11/1889: Γεννήση Jawaharlal Nehru 15/11: Βελγιό: Ημέρα βασιλιά, Βραζιλία: Ημέρα δημοκρατίας (1889) 15/11/1867: Γάμος Γεωργίου Α' Ολγας 15/11/1922: Εκτέλεση έξι υπεύθυνων μικρασιατικής καταστροφής 15/11/1951: Επιβολή θανατικής ποινής στον Νίκο Μπελογιάννη 15/11/1983: Ανακήρυξη τουρκοκυπριακού κράτους (Ντενκτάρα) 15/11/1983: Εκτέλεση πλοιάρχου Τζορτζ Τσάντες και Νίκου Βελούτου (17Ν) 15/11/1988: Ανακήρυξη παλαιστινιακού κράτους (Εθνικό Συμβούλιο Παλαιστίνης) 15/11/1977: Βόμβα στα γραφεία ΕΝΕΠ (Θεσσαλονίκη) 15/11/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο αξιωματικού ε.α.-μέλους ΑΕ Αεροιμήνη Αθηνών 15/11/1977: 18 βομβαστικές επιθέσεις για εκδοση δικηγόρου Κρουσάν (Γαλλία) 15/11/1977: Εμπρησμός γραφείων Εθνικής Παράταξης (ΛΕΑ) 16/11: Ημέρα ανεκτότητας, ημέρα φιλοσοφίας 16/11/1973: Φοιτητές κλείνονται στο Πολυτεχνείο και καλούν τον λαό σε εξέγερση 16/11/1993: Σύλληψη δύο αμερικανών πρακτόρων (πλατεία Αμερικής) 17/11: Ημέρα σπουδαστών, Ζαΐρ: Ημέρα στρατού 17/11/1918: Ιδρυση ΚΚΕ 17/11/1968: «Δις εις θάνατον» στον Άλεκ Παναγούλη για απόπειρα δολοφονίας Παπαδόπουλου 17/11/1973: Εξέγερση Πολυτεχνείου 17/11/1974: Πρότεις εκλογές μεταπολίτευσης 17/11/1978: Βόμβες σε εγκαταστάσεις και αυτοκίνητο ΚΟΚΑ-ΚΟΛΑ και στα γραφεία Απομάχων Αμερικάνων Αξιωματικών (Θεσσαλονίκη) 17/11/1980: Δολοφονία Σταματίας Κανελοπούλου - Ιάκωβου Κουμή (Πολυτεχνείο) 17/11/1977: Δύο βόμβες στη γαλλική σχολή (Σύνα) για δικηγόρο Κρουσάν 17/11/1979: Βόμβα καταστρέφει απόθηκη εταιρίας που κατασκευάζει εγκαταστάσεις Η/Υ Πολυτεχνείου (Ζωγράφου) 18/11: Αλβανία, Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας, Αϊτή: Ημέρα στρατού, Ομάν: Εθνική γιορτή 18/11/1916: Νοεμβριανά (επέλαση Αγγλοαλλών) 18/11/1985: Εκτέλεση Μιχάλη Καλτεζά (Πολυτεχνείο) 18/11/1995: 504 συλλήψεις στο Πολυτεχνείο (86 ανήλικοι) 18/11/1977: Τρεις βόμβες σε αμερικάνικα αυτοκίνητα και κατάστημα AEG (Πάτρα) 18/11/1978: Δύο βόμβες στις εγκαταστάσεις Coca-cola και μια στην Interamerican (Θεσσαλονίκη) 19/11: Ημέρα τουσόλετας, Μάλι: Ημέρα απελευθέρωσης, Μονακό: Εθνική γιορτή Μονεγάσκων, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα ανακάλυψης (1493) 19/11/1514: Ιδρυση Αβάνας 19/11/1936: Δολοφονία Buenaventura Durruti 19/11/1942: Παραίτηρη κατοχικής κυβέρνησης (Τσολάκογλου) 20/11: Ημέρα για τα δικαιώματα του παιδιού, ημέρα βιομηχανοποίησης της Αφρικής, Μεξικό: Ημέρα επανάστασης (1910) 20/11/1945: Αρχή δίκης Νυρεύβρηγης 20/11/1975: Θάνατος Φρανσίσκο Φράνκο 20/11/1991: Συμπλοκή Σεπτελίων 20/11/1977: Δύο βόμβες στις εγκαταστάσεις Bosch (Ιερά Οδός), εμπρηστικός μηχανισμός σε Bosch Ζωγράφου και Volkswagen.

● Εμάς, τώρα, γιατί ο Παμπούκης και η Σιούτη μας δυμίζουν όλο και περισσότερο το Βουλγαράκη; ●●● «Ο, τι είναι νόμιμο είναι και ηδικό» ●●● Κι ο Γιωργάκης γιατί μας δυμίζει από νωρίς τον Καραμανλή στα τελευταία του; ●●● Μας ζάλισαν τα ούμπαλα για πάνω από ένα μήνα, για να διορίσουν τελικά στις γραμματείες των υπουργείων γνωστούς Πασόκους και ανδρώπους διάφορων «νταβατζήδων» ●●● Γιατί δεν το 'καναν από την αρχή, ώστε και μας να μην ταλαιπωρούν και τα υπουργεία να μη μπαχαλευτούν; ●●● Δράμα μεγάλο περνάει στο Σιούφας ●●● Μια τοιχογραφία με την αφεντικούτσουνάρα του άφησε στη Βουλή, για να τον δυμούνται οι επόμενες γενιές, και μετά από ειρωνικά δημοσιεύματα εφημερίδων ο Πετσάλνικος αποφάσισε να την αποκαθήλωσε! ●●● Εκάς οι βέβηλοι, που δέλουν να σβήσουν από την κοινοβουλευτική ιστορία τον γίγαντα από την Καρδίτσα ●●● Δεν είδαμε τους Οικολόγους-Πράσινους να διαμαρτύρονται για την τοποδέση της υποψηφίας βουλευτή τους Μ. Καραβασήλη σε δέση ειδικής

γραμματέα παρά τη κ. Μπιρμπίλη ●●● Μπορούμε κατά συνέπεια να εικάσουμε, ότι δεν έχουν καμιά αντίρρηση για την... αξιοκρατική επιλογή ●●● «Η δημόσια εμφάνιση της ψυφουργού στο πλευρό του λαοφίλη τραγουδιστή ήταν η απάντηση της σε όλα τα σχόλια που μιλούσαν για τέλος εποχής σε έναν μεγάλο έρωτα» ●●● Η στήλη δικαιωνεται από μεγάλη αστική φυλλάδα, που ειδικεύεται στο life style των πολιτικών ●●● Επιμένει η υφουργός «τα πιο ωραία μάτια» ή υφουργός Πολτού, ότι κάποτε είχε ενταχθεί στην ομάδα του Φεντερίκο Φελίνι ●●●

Εμείς δέλουμε να την πιστέψουμε, αλλά δε μας λέει και κάνα περασματάκι της, σε σκηνή πλήθους έστω, από τανία του διάσημου Ιταλού; ●●● Αντίθετα, στην... αισθησιακή «Το κορίτσι της Μάνης» τη δυμόμαστε ●●● Ο «μεγάλος έρωτας» έγινε «αστέρι του Βορρά» (Ψωμιάδης για Καραμανλή) ●●● Panicas for ever ●●● Πολύφερνη νύφη ο κύριος Τίποτα, συναντιέται με τους υποψήφιους γαμπρούς και παζαρεύει ανταλλάγματα ●●● Πρέπει όμως και να διαλέξει σωστά, γιατί αν πάει με τον χαμένο όχι μόνο δεν δα πάρει τίποτα, αλλά μπορεί να χάσει και αυτά που έχει ●●● Γι' αυτό δεν βιάστηκε να μι-

◆ Μένεια πνέει κατά του ΓΑΠ ο Απ. Κακλαμάνης, επειδή θα ήθελε μια αικόμη θητεία ως πρόεδρος της Βουλής και ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ του την αρνήθηκε. Ετοι, την πλήρωσε ο Παπακωνσταντίνου. Ο Κακλαμάνης έκανε μια τυπική επίκαιρη ερώτηση και ο Παπακωνσταντίνου έστειλε τον υφυπουργό Σαχινίδη να απαντήσει. Ο Κακλαμάνης άφησε την ευκαιρία και απαίτησε να πάει ο υπουργός να του απαντήσει, όπως απαιτεί ο Κανονισμός της Βουλής. Η ερώτηση κρατήθηκε και ύστερα από λίγο ο Παπακωνσταντίνου έβαλε την ουρά στα σκέλια, παράτησε την ΚΤΕ του ΠΑΣΟΚ στην οποία παρουσίαζε το προσχέδιο του προϋπολογισμού και τίγησε ο ίδιος να απαντήσει στον πρώην πρόεδρο της Βουλής και βαρόνο του ΠΑΣΟΚ. Κοντολογίς, έγινε ρό-

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

- Ο Β.Ζ. 50 ευρώ
- Η Κ.Π. 100 ευρώ

μπα, προκειμένου να αποφύγει ένα μίνι πολιτικό σκάνδαλο.

◆ Ενα τεράστιο group therapy θύμιζε το συνέδριο της ΝΔ την περασμένη Κυριακή. Οι αποφάσεις είχαν παρθεί το Σάββατο, αφού μιλήσαν μόνον ο Καραμανλής και οι υπουργοί αρχηγοί. Την Κυριακή δόθηκε ο λόγος στους συνέδρους για να... εκτονωθούν! Μιλούσαν χωρίς αυτά που έλεγαν να έχουν καμιά πρακτική σημασία ή να μπορούν να επηρεάσουν τις αποφάσεις, που είχαν ήδη παρθεί. Κατά τα άλλα, η ΝΔ (όπως και τα άλλα αστικά κόμματα) είναι ένα δημοκρατικά οργανωμένο κόμμα!

◆ Λίγα χρόνια μετά την για πρώτη φορά κατάκτηση της εξουσίας από το ΠΑΣΟΚ, ο ιδρυτής, αρχηγός και πατέρας του σημερινού πρωθυπουργού καμάρων για τα «νέα τζάκια» που δημιουργήθηκαν επί των ημερών του. Πιο πονηρέμονος (και πιο μουλωχτός) ο γιος, δημιουργεί τα νέα... νέα τζάκια πρωθώντας ανθρώπους στην προσωπική του «αυλή». ◆ Η κάθε μαντάμ Σάτη θέλει το ελεύθερο να βρίζει αγωνιζόμενους ανθρώπους, να ασχημονεί (με την εξουσία της προβεβλημένης αρθρογράφου), να συμπεριφέρεται σαν τσοτσά καπιταλιστικών ομίλων. Οποιος, όμως, δημοσιολογεί

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ευτυχώς για την ελληνική οικονομία, την κοινή λογική και κυρίως το κύρος της χώρας, εγκαταλείπεται ταχύτατα η προεκλογική ανευθυνολογία του ΠΑΣΟΚ για την Ολυμπιακή και τον ΟΤΕ.

Γ. Κουμουσάκος
Τα δήθεν: Καλοί και όγιοι φαίνονται οι νέοι Γενικοί Γραμματείς των υπουργείων, αλλά τέτοιος ντόρος -και τόση καθυστέρηση πάντες και τρεις «επιρροές»;

Γ. Τριάντης (Ελευθεροτυπία)

Ο καλός μετανάστης για τις ανεπτυγμένες χώρες είναι εκείνος που είναι... προσωρινός, ευελικτός και πάνω απ' όλα φτηνός. Αυτά θα πρέπει να είναι με λίγα λόγια τα χαρακτηριστικά του, έτσι όπως αναδειχταν μέσα από τα στρογγυλά τραπέζια του Φόρουμ (3ο Παγκόσμιο Φόρουμ Μετανάστευσης και Ανάπτυξης).

Κόσμος του Επενδυτή

Πάντως, οι 300 (σ.σ. του χρηματιστήριου) έχουν ήδη εξασφαλίσει την ανταμοιβή τους:

της Δεξιάς.

Θεόδωρος Πλάγκαλος (ο Β')

Το μεγαλύτερο πάρτι που έχει δει η Ευρώπη. Ένα πάρτι κόστους 4,6 εκατομμυρίων ευρώ.

Εθνος (για τις φιέστες για την επανένωση των Γερμανιών)

Μπορεί πιτώση του Τείχους να έχει θεωρηθεί κρίσιμη στην κατάρρευση του Βερολίνου, το 1989, δεν ήταν και τόσο συντριπτική νίκη του καπιταλισμού στην ελεύθερης αγοράς, ωστόσο δημοσκόπηση που έκανε η εταιρεία «Γλόμπσκαν» σε 2

Το ματσάκι έγινε ντέρμπι

Πού να το φανταζόταν η Τρέμη, ότι το προ ημερών σαρδάμ της στο δελτίο του Μεγα, θα αποδεικνύταν προφητικό: Σαμαρόπουλος! Εγενήθη, λοιπόν, αυτοίς ηγετικό δίδυμο και το ματσάκι έγινε πια ντέρμπι με τα όλα του. Η Ντόρα δεν άκουσε τον καταχθόνιο πατέρα της, που την είχε συμβουλέψει να περάσει από την αρχή σε σκληρή επίθεση και να προσπαθήσει να τους τσακίσει. Αυτή το πήγε λάσιο-λάσιο και τώρα βρίσκει ενωμένους απέναντί της Σαμαρά και Αβραμόπουλο και είναι αναγκασμένη να τους αντιμετωπίζει με τσιριμόνιες, καθώς επέλεξε από την αρχή να κινηθεί σε «ενωτικό» και «ήπιο» κλίμα.

Μαύρη μέρα για το Μητσοτακαϊκό, λοιπόν, η περασμένη Τρίτη. Ιδιαίτερα για τον αρχιερέα της ιντριγκας, που βλέπει ένα ακόμη δικό του παιδί να του καρφώνει πισώπλατα το μιχαΐρι. Δυο αποστάτες συνασπίστηκαν για να χτυπήσουν την κόρη του αποστάτη, η οποία όμως δεν είχε αποσταθεί όπως αυτοί. Ρε κάπι παιχνίδια που παίζει η μικροστορία!

Είναι γνωστό, ότι ο Σαμαράς, πνευματικό παιδί του Αβέρωφ, προσκολλήθηκε στον Μητσοτάκη, ο οποίος σε νεαρή ηλικία τον έκανε υπουργό Εξωτερικών, αφήνοντας εκτός νυμφώνος όλα τα τότε πρωτοκλασάτα στελέχη της ΝΔ, που επιφθαλμιούσαν τη θέση. Η συνέχεια είναι γνωστή. Είναι επίσης γνωστό, ότι ο Αβραμόπουλος, ένας άσημος διπλωμάτης, κόλλησε δίπλα στον Μητσοτάκη, έγινε διευθυντής του πολιτικού του γραφείου και

από εκεί μεταπήδησε στην πολιτική, με τις πλάτες του Μητσοτάκη πάντα. Οταν ξεκίνησε η κούρσα για την προεδρία της ΝΔ, ο Αβραμόπουλος επισκέφτηκε τον Μητσοτάκη. «Δημήτρη, θέλω να βοηθήσεις τη Ντόρα», φέρεται να του είπε ο Δρακουμέλ. Αυτός –πάντα σύμφωνα με τις πληροφορίες που κυκλοφορούν στην πιάτσα– του είπε ότι θα διεκδικήσει την αρχηγία κι ο Μητσοτάκης του απάντησε «κάνε ό, τι καταλαβαίνεις». Πού να φανταζόταν, ότι λίγο αργότερα θα αποσυρόταν από την κούρσα και θα έκλεινε συμμαχία με το Σαμαρά. Φαντάζεστε σε τι κατάσταση βρίσκεται τώρα ο Μητσοτάκης; Αυτός, που το 1965 κατάφερε να οργανώσει την πτώση μιας κυβέρνησης του 53%, τώρει πισώπλατα χτυπήματα από στελέχη που ο ίδιος ανέδειξε. Το χειρότερο είναι ότι δε μπορεί και να μιλήσει, για να μη τα χαλάσει όλα και προσφέρει στο Σαμαρά την αρχηγία στο πάπα. Μόνο η κράση του... βρυκόλακα τον προστατεύει και δεν του χειρίζεται οικόμη κόλπος.

Στην πιο κρίσιμη στιγμή της μάχης ο Σαμαράς ρίχνει στο μέτωπο εφεδρείς ετοιμοπόλεμες, που δείχνουν ικανές να αλλάξουν τις εξελίξεις. Το ερώτημα είναι αν η Μπακογιάνη έχει όλες εφεδρείς για να ρίξει στο μέτωπο. Ερίξε τον Εβερτ, έριξε τον Μεϊμαράκη, τι μένει; Αποκλείοντας τον Καραμανή, που μάλλον δεν θα κάνει άλλη κίνηση εκτός playstation, μένει ο Αρουλής. Είναι όμως δικός της; Θα πρέπει να του προσφέρει πολλά για να τον πάρει. Τουλάχιστον όσα έδωσε ο

Σαμαράς στον Αβραμόπουλο. Γιατί ο Αβραμόπουλος χρίστηκε οιονεί συναρχηγός, αφού ο Σαμαράς ανογκάστηκε να υπογράψει «κοινή διακήρυξη αρχών και αμοιβαίων δεσμεύσεων για το μέλλον της ΝΔ»!

Ο Αβραμόπουλος προφανώς πατάραεψε πρώτα με τη Μπακογιάνη, αλλά φαίνεται ότι αυτή δεν του πρόσφερε όσα ζητούσε, δεν θελησε να δεσμευτεί ότι θα τον χρίσει συναρχηγό ή έστω υπαρχηγό. Σοφή κίνηση για κάποια που θεωρεί ότι μπορεί να κερδίσει την αρχηγία. Το μισοκό πρόβατο το τρώει ο λύκος και η Μπακογιάνη δεν θελει να τεθεί υπό την επιτροπεία κανενός. Αντίθετα, ο Σαμαράς, που ήρθε στην κούρσα σαν αυτούσιντερ και τον πρώτο καιρό έδειχνε ότι απλώς παίζει για τη φονελά, είδε στην πρόταση του Αβραμόπουλου την ευκαιρία να γίνει αυτός το φαβορί. Γ' αυτό και ενέδωσε. Μήπως, όμως, ο Αβραμόπουλος τζογάρει; Μήπα, πιο σγουροτζής απ' αυτόν δεν υπάρχει. Οι υπόλογημοι του είναι εξαιρετικά απλοί. Αν κερδίσει ο Σαμαράς, θα προβάλλεται σαν συναρχηγός και θα έχει καπαρώσει θέση αντιπροσέδρου στη μελλοντική γαλάζια κυβέρνηση. Αν χάσει ο Σαμαράς, θα αντιμετωπίσουν από κοινού τη Ντόρα. Αν δοκιμάσει να τους περιθωριοποιήσει ή να τους διαγράψει, θα την απειλούν με διάσπαση και επομένως απώλεια κάθε ελπίδας για την πρωθυπουργία.

Αν αξίζει να σχολιαστεί κάπι, από το «πιλάρι» της μπουρδολογίας με την οποία Σαμαράς και Αβραμόπουλος συνόδευσαν την ανακοίνωση της

συμμαχίας τους, είναι η φράση του Σαμαράρα ότι «η αμφίπλευρη διεύρυνση αρχίζει από τώρα». Είναι τουλάχιστον σόλοικο να χαρακτηρίζεται διεύρυνση το κλείσιμο συμμαχίας με κάποιον που είναι στέλεχος του ίδιου κόμματος και μάλιστα μέχρι πριν μερικές μέρες διεκδικούσε την αρχηγία. Αν ο Αβραμόπουλος προερχόταν από άλλο κόμμα, η φράση θα είχε κάποιο περιεχόμενο. Αποκτά, όμως, περιεχόμενο αν τη δει κανείς από τη σκοπιά της παράταξης και όχι του κόμματος. Οπότε τίθεται το ερώτημα: αν ο Αβραμόπουλος διευρύνει τον Σαμαρά προς το κέντρο, ποιος θα τον διευρύνει προς τα δεξιά; Αναζητήσατε τον Καρατζαφέρη ή τουλάχιστον τον κάποιους από τους δικούς του. Ακόμα και αν δε γίνει τίποτα μέχρι τις αρχηγικές εκλογές, ο υπαντιγμός Σαμαρά είναι προφανής. Απευθύνεται στους νεοδημοκράτες και τους λέει: βγάλτε εμένα, γιατί μόνο εγώ μπορώ να επινοήσω την παράταξη, ενώ η Ντόρα, χαρακτηρίζοντας «ακραίο» τον Καρατζαφέρη, ενισχύει το ΛΑΟΣ ως αυθύπαρκτη πολιτική οντότητα.

Στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε ότι η ψυχή του δεξιού μελούς, οπαδού, ψηφοφόρου είναι ανέβασμα, ιδιαίτερα αυτή την περίοδο. Το σκληρό παιχνίδι τώρα αρχίζει και δεν πιστεύουμε να υπάρχει κανένας που να πιστεύει ότι το Μητσοτακαϊκό θα μείνει με σταυρωμένα χέρια. Είναι βέβαιο ότι θα αντεπιτεθεί, με χτυπήματα κάτω από τη ζώνη πλέον, που είναι και η ειδικότητά του.

■ Όσο πιο μακριά τόσο πιο καλά

Στην Αμφισσα θα γίνει τελικά η δίκη του δολοφόνου μπάτσου Κορκονέα και του συνεργού του, επίσης μπάτσου, Σαραλιώτη. Την απόφαση πήρε το Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου, επικαλούμενο «λόγους που ανάγονται στη δημόσια ασφάλεια». Διόρθωσε έτσι το αρχικό λάθος να οριστεί η δίκη στη Χαλκίδα, μια ανάσα από την Αθήνα, που θα διευκόλυνε τη μαζική προσέλευση. Ας θυμούνται, όμως, ότι και τη δίκη του Καλαμπόκα την είχαν ορίσει στη Λάρισα και τον δικαστικό πολιορκία διαδηλωτών.

■ Δεν θέλει πέρεξη για τις άδειες

Πρώτα τις φυλακές Κορυδαλλού και μετά τις φυλακές Διαβατών επισκέφτηκε ο υπουργός Δικαιοσύνης Χ. Καστανίδης, δίνοντας τα καθιερωμένα σάου ευαισθήσιας. Επέλεξε να επισκεφτεί τις φυλακές, για να σηματοδοτήσει μια διαφορετική στάση σε σχέση με τους προκατόχους του, που δεν πάτησαν το πόδι τους ούτε όταν οι κρατούμενοι είχαν κατέβει σε μαζική απεργία πείνας.

Ομως, όλο η προπαγάνδα και άλλο η πρακτική πολιτική. Ο Καστανίδης, χωρίς να πει τίποτα συγκεκριμένο, δήλωσε πως θα ανακοινώσει μέτρα αποσυμφόρησης των φυλακών. Αυτά θα τα δούμε και θα τα κρίνουμε, όμως υπάρχουν πρόσφατα μέτρα για τα οποία δεν είπε κουβέντα, μολονότι είναι πολύ καλά ενημερωμένος, όχι μόνο ως υπουργός αλλά και λόγω της θητείας του στην προηγούμενη Βουλή. Ξέρει, λοιπόν, πολύ καλά ο Καστανίδης, ότι στον «κουκουλονόμο» του Δένδια μπήκε στη ζουλιά και μια ρύθμιση με την οποία κόπηκαν «μαχαίρι» οι άδειες που δικαιούνται οι κρατούμενοι.

Οπως έχουμε ξαναγράψει, με το προηγούμενο καθεστώς οι άδειες χορηγούνται με απόφαση του συμβούλου της φυλακής, που συγκροτείται από τον διευθυντή, τον αρχαιότερο κοινωνικό λειτουργό και τον αρμόδιο εισαγγελέα. Με τη νέα ρύθμιση ο εισαγγελέας απέκτησε δικαίωμα βέτο. Αν μειωθεί, ο κρατούμενος δεν παίρνει την άδεια, όπως συνέβαινε έως τότε, αλλά τη χάνει. Για να την πάρει, πρέπει να προσφύγει στο αρμόδιο δικαιοστικό συμβούλιο, το οποίο και αποφασίζει τη ρύθμιση Δένδια, επαναφέροντας το καθεστώς που ίσχυε μερικές μέρες πριν λίγους μήνες.

ΥΓ: Είχε γραφεί αυτό το σημείωμα, όταν 3.174 κρατούμενοι απ' όλες τις φυλακές της χώρας (ο αριθμός δόθηκε από το υπουργείο Δικαιοσύνης και μάλλον είναι υποεκτιμημένος) άρχισαν αποχή από το συσσίτιο, θέτοντας πρώτο-πρώτο στη λίστα των αιτημάτων τους το απαράδεκτο καθεστώς των αδειών. Υπάρχουν, βέβαια, και άλλα αιτήματα, πολλά από τα οποία υποβλήθηκαν και στη διάρκεια της προηγούμενης μεγάλης κινητοποίησής τους. Οι κρατούμενοι δεν πειθούνται με λόγια.

Ξαναβγήκαν τα μαχαίρια

Εξαιρετικά αμφίβολο είναι αν θα γίνει η Οργανωτική Συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ, που έχει οριστεί για τα τέλη Νοέμβρη, καθώς οι προτάσεις του ΣΥΝ δεν γίνονται δεκτές από τις υπόλοιπες συνιστώσες. Προτάσεις που πλέον τίθενται με τελεστηραφικό τρόπο.

Το δυστύχημα για τις «συνιστώσες» είναι πως απέναντί τους έχουν πια το σύνολο του ΣΥΝ και όχι μόνο την «ανανεωτική πτέρυ

Ηφιέστα για τα εικοσάχρονα της πτώσης του τείχους του Βερολίνου είχε απ' όλα. Φώτα, τραγούδια, χάρπενιγκ και την... παλιοπαρέα (Βαλέσα και συντροφία) να ογκαλιάζονται σαν φλοι από παλιά και να πίνουν στην υγεία του καπιταλισμού που ένωσε τη Γερμανία και τον κόσμο ολόκληρο. Μέχρι και τους U2 κουβάλησαν για να μαζέψουν κόσμο, μη τυχόν και ξέχασε να πανηγυρίσει για τη «νίκη της δημοκρατίας».

Μακριά από εμάς οι νοσταλγικές αναζητήσεις (τύπου Περισσού) για τα «παλιά καλά τα χρόνια» του «σοσιαλισμού» του Χόνεκερ, που είχε τόση σχέση με το σοσιαλισμό όση και η σημερινή «δημοκρατία» με τη λαϊκή δημοκρατία. Είμαστε από τους λίγους που τότε βροντοφωνάζαμε ότι όλα αυτά τα καθεστώτα του «υπαρκτού σοσιαλισμού», που κατέρρευσαν εν μία νυκτί, μόνο με καρικατούρες έμοιαζαν μιας ηρωϊκής ιστορίας του κομμουνιστικού κινήματος. Γιατί εδώ και πολλές δεκαετίες (από τα μέσα της δεκαετίας του '50) δεν ήταν παρά σκέτος καπιταλισμός. Ένας καπιταλισμός διαφορετικός μόνο στη μορφή και όχι στο περιεχόμενο.

Η διχοτόμηση

Αν και ο υποτιθέμενος σοσιαλισμός της Ανατολικής Γερμανίας, που κατέρρευσε με την πτώση του τείχους, δεν ήταν παρά ένας καπιταλισμός κρατικού τύπου, είναι μεγάλο ψέμα ότι δεν υπήρχε κομμουνιστικό κίνημα στην Γερμανία και ότι η Ανατολική Γερμανία ήταν δημιούργημα των σοβιετικών στρατευμάτων. Την εποχή της «Δημοκρατίας της Βαϊμάρης» (1919-1933), το Κομμουνιστικό Κόμμα Γερμανίας ήταν το μεγαλύτερο κομμουνιστικό κόμμα της Ευρώπης με 130 χιλιάδες μέλη. Στις εκλογές του 1933 εξελέξει 81 βουλευτές, οι οποίοι όμως ποτέ δεν θα μπουν στο κοινοβούλιο, γιατί λόγο αργότερα ο Χίτλερ θα ακυρώσει την εκλογή τους. Ο γενικός γραμματέας του ΚΚΓ, Ερνεστ Τέλμαν, θα συλληφθεί δύο μέρες πριν τις εκλογές, θα βασανιστεί και θα εκτελεστεί 11 χρόνια αργότερα στο κρεματόριο του Μπούχενβαλτ (στις 18 Αυγούστου 1944).

Στις 7 Οκτωβρίου του 1949 θα δημιουργηθεί η Λαοκρατική Δημοκρατία της Γερμανίας στον ανατολικό τομέα της χώρας. Αν και η διχοτόμηση της Γερμανίας εμφανίζεται σαν δημιούργημα των καθεστώτων του «παραπετάσματος», λίγοι ίσως γνωρίζουν ότι το 1952 ήταν ο Στάλιν^[1] που προτεινει την επανένωση των δύο Γερμανιών με ταυτόχρονη αποστρατιωτικοποίησή τους. Πρόταση που συνάντησε τη σφρόδρη αντίδραση των ΗΠΑ και απορρίφθηκε μετά βδελυγμίας από τον καγκελάριο της Δυτικής Γερμανίας, Κόνραντ Αντενάουερ.

Η τόνη εποχή που οι δυτικοί ετοίμαζαν ένα νέο πόλεμο κατά της Σοβιετικής Ενωσης, έχοντας ογκαλιάσει πολλά από τα αποβράσματα του χιλιερικού καθεστώτος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτού του «ογκολισμάτος» ήταν ο Fritz ter Meer, ο άνθρωπος που αν και καταδικάστηκε στη δίκη της Νυρεμβέργης (1948) σε επτά χρόνια φυλάκιση για την εμπλοκή του στην δημιουργία του στρατοπέδου συγκέντρωσης Μόνοβιτς (ενός από τα τρία στρατόπεδα συγκέντρωσης στο Αουσβίτς, που πήρε την κωδική ονομασία Αουσβίτς III), δεν κάθισε μέσα ούτε τα μισά. Τρία χρόνια

Γιατί χαίρεται ο κόσμος και χαμογελάει πατέρα;

Πίνακας 1: Δείκτης Τιμών Καταναλωτή στην Δυτική και την Ανατολική Γερμανία μετά την ενοποίηση.

(100 για το έτος 1995)

ΕΤΟΣ	Πρώην επικράτεια ΟΔΓ		Νέα κρατιδία και Ανατ. Βερολίνο	
	Δείκτης (%)	Ποσοστό αύξησης	Δείκτης (%)	Ποσοστό αύξησης
1991	89	17,8%	75,5	
1992	92,5		85,6	
1993	95,8		94,7	
1994	98,4		98,1	
1995	100		100	40,0%
1996	101,3		101,9	
1997	103,2		104,2	
1998	104,1		105,3	
1999	104,8		105,7	

(*) Δείκτης για το 1995 = 100

Πηγή: Γερμανική Στατιστική Υπηρεσία

Πίνακας 2: Μέσες ακαθάριστες αποδοχές στην Παραγωγή και τις Υπηρεσίες το 2ο τρίμηνο του 2007⁽¹⁾

Περιοχές	Εβδομαδιαίς χρόνος εργασίας (ώρες)	Ακαθάριστες ωριαίες αποδοχές		Ακαθάριστες μηνιαίες αποδοχές	
		Συνολικές αποδοχές	Χωρίς τα επιδόματα	Συνολικές αποδοχές	Χωρίς τα επιδόματα
	Πλήρης & Μερική Απασχόληση ⁽²⁾				Πλήρης Απασχόληση ⁽²⁾
Παλαιά κρατιδία ⁽³⁾	35,4	20,74	18,21	3189	2799
Νέα κρατιδία ⁽⁴⁾	36,9	13,88	13,02	2224	2086
Ποσοστό Ανατολής προς Δύση (%)	104,2%	66,9%	71,5%	69,7%	74,5%
Πλήρης Απασχόληση ⁽²⁾				Μερική Απασχόληση ⁽²⁾	
Παλαιά κρατιδία ⁽³⁾	38,6	21,55	18,79	3620	3155
Νέα κρατιδία ⁽⁴⁾	39,4	14,21	13,27	2432	2271
Ποσοστό Ανατολής προς Δύση (%)	102,1%	65,9%	70,6%	67,2%	72,0%
Παλαιά κρατιδία ⁽³⁾	23,1	15,65	14,56	1574	1464
Νέα κρατιδία ⁽⁴⁾	28,2	12,23	11,79	1498	1444
Ποσοστό Ανατολής προς Δύση (%)	122,1%	78,1%	81,0%	95,2%	98,6%

(1): Εκτός από τους τομείς της Δημόσιας Διοίκησης, της Αμυνας και της Κοινωνικής Ασφάλισης

(2): Εκτός από τους δημόσιους υπαλλήλους

(3): Τα κρατιδία της παλαιάς Δυτικής Γερμανίας, συμπεριλαμβανομένου του Ανατολικού Βερολίνου

(4): Τα κρατιδία της παλαιάς Ανατολικής Γερμανίας, εκτός από το Ανατολικό Βερολίνο

Πηγή: Γερμανική Στατιστική Υπηρεσία

Από τον κρατικό καπιταλισμό ...

Η δημιουργία της Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας δεν οδήγησε τελικά σε κανένα «σοσιαλιστικό κράτος», όπως επί χρόνια το παρουσίαζαν τα παπαγαλάκια της «σοβιετικής» μπουρζουαζίας (βλέπε Περιοδικό). Κι αυτό γιατί εκείνη την περίοδο συντελούνταν η πολινόρθωση του καπιταλισμού στην ίδια τη Σοβιετική

Ενωση, με το οικονομικό γονάτισμα των συνεταιρισμών (κολχόζ), το χοντρεμπόριο των μέσων παραγωγής, την υπονόμευση της σχεδιασμένης ανάπτυξης, το άνοιγμα της ψωλίδας ανάμεσα στα διευθυντικά στελέχη και τους εργαζόμενους και άλλα μέτρα που ο χώρος της εφημερίδας δεν μας επιτρέπει να επεκταθούμε περισσότερο^[2].

Χωρίς να θέλουμε να επεκταθούμε σε αναλυτική περιγραφή της ανατολικογερμανικής κοινωνίας, θα θέλαμε να σημειώσουμε μόνο μερικά στοιχεία που είναι πολύ λίγο γνωστά. Το πρώτο είναι ότι στην Ανατολική Γερμανία, ακόμα και μετά την μεταρροπή της σε δορυφόρο της «Σοβιετικής» Ενωσης, υπήρξαν κομμουνιστές

των... Για να καλυφθεί η άνοδος των πιών συχνά εφαρμόζεται το εξής κόλπο: Τα φτηνά εμπορεύματα εξαφανίζονται από τα μαγαζά, για να εναντισθερούν αργότερα, δήθεν ελαφρά βελτιωμένα. Ετοι μη ακριβεία των υφασμάτων. Ενώ για μήνες υπήρχε έλλειψη σε κλινοσκεπάσματα, έκφραντη στις βιτρίνες με ωραίες διπλάσιες τιμές».

Τα διάφορα τερτίπια δεν ήταν δυνατόν να κρατήσουν πολύ περισσότερο. Τρεις δεκαετίες ήταν υπεραρκετές για να φάει τα ψωμιά του ο καπιταλισμός με κ

Πριν να είναι αργά

Οπως γνωρίζουν οι σταθεροί αναγνώστες της «Κ», το «ξανάνοιγμα» του Ασφαλιστικού το περιμέναμε. Μόνο το χρόνο δε μπορούσαμε να προβλέψουμε. Ομως, ότι το ΠΑΣΟΚ θα δοκίμαζε να προωθήσει νέες ανατροπές ήταν σίγουρο. Αρκεί να έβλεπε κανείς τις εισηγήσεις ξένων και ντόπιων κέντρων. Κομισιόν, Εκοφίν, ΟΟΣΑ, ΔΝΤ, Τράπεζα της Ελλάδας, όλοι οι θεσμοί του κεφαλαίου εισηγούνται εδώ και καιρό «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις» που θα επεκτείνουν τον εργάσιμο βίο (δηλαδή αύξηση των ορίων πλικίας) και θα «εξορθολογίζουν» τις συντάξεις (δηλαδή θα τις πετσοκόβουν).

Προεκλογικά το ΠΑΣΟΚ «δεσμευόταν» ότι θα καταργήσει τις διατάξεις του νόμου Πετραλιά όσον αφορά την αύξηση των ορίων πλικίας και τη μείωση των συντάξεων. Και αυτή η «δέσμευση» πήγε ήδη περίπατο, μολονότι την επανέλαβε ο υπουργός Εργασίας στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης.

Οταν «ανοίγει» το ασφαλιστικό, ανοίγει με σκοπό να περικοπούν ασφαλιστικά δικαιώματα. Αυτό πια το έχουμε εμπεδώσει όλοι και δεν χρειάζεται να το συζητάμε. Εκείνο που δεν έχουμε εμπεδώσει είναι πως ο κατήφορος δεν πρόκειται να σταματήσει, αν δεν αλλάξουν ριζικά τα πράγματα στο εργατικό κίνημα.

Πού έχουν οδηγήσει οι μάχες οπισθοφυλακών (πολλές από τις οποίες δεν ήταν καν μάχες), επικεφαλής των οποίων είναι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία; Στη συνεχή αποψίλωση ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Κάθε φορά η εργατική τάξη ξεκινά από χειρότερη αφετηρία και διαπραγματεύεται πόσα θα χάσει. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία γίνεται ο καλύτερος κίρκυκας της τρομοκρατίας των αριθμών, της ελλειμματολογίας και της κοισιολογίας.

Ναι, έχουν ελλείμματα τα Ταμεία. Ναι, είναι σε πολύχρον κρίση πιο κοινωνική ασφάλιση. Φταίνε μήπως γι' αυτό οι συνταξιούχοι των 600 ευρώ και οι εργαζόμενοι που στίνονται στις ουρές των ιατρείων του ΙΚΑ; Ή φταίει η επί δεκαετίες συστηματική καταλήστευση των αποθεματικών από κράτος και καπιταλιστές, η εισφοροκλοπή, η μαύρη εργασία, το φούντωμα της ανεργίας, η μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων του κράτους προς τα Ταμεία:

Αφού τα ξέρουμε όλ' αυτά, γιατί τα αποδεχόμαστε; Γιατί δεχόμαστε να μας πετσοκόβουν το ελάχιστο, το πιο στοιχειώδες δικαιώμα που έχουμε ως εργαζόμενοι-παραγωγοί όλου του κοινωνικού πλούτου; Γιατί δεχόμαστε οι δικές μας ανάγκες να μπαίνουν στη διατίμηση, όταν γύνων μας χρειένουν τα δις:

Το πρόβλημα, τελικά, δεν είναι οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις τους. Αυτοί τη δουλειά τους κάνουν. Το πρόβλημα είναι η δική μας υποχωρητικότητα, η δική μας αδράνεια. Αυτό είναι που πρόέπει για αλλάξει.

Ο Μπαν ΙΩ Μουν ήρθε στην Ελλάδα και φωτογραφήθηκε με όλους. Εδώ είναι με τη λοικά.
Από τις 14.00 ως τις 16.00 σήμερα θα φωτογραφηθεί το με τους μακρούς του φίλους
από γνωστό κατέστημα παγκύπριων

■ Υπουργοί διαφοριστές

Εγκαίνια καταστήματος της αλυσίδας «Κωτόσβολος» έκανε η πολυεθνική Dixon και στο δελτίο Τύπου που εξέδωσε καμαρώνει ότι «την εκδήλωση τίμησαν εκπρόσωποι της πολιτικής ηγεσίας της χώρας, βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου, εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης και του Τύπου». Επειδή προφανώς η ομιλία της ξεπέρασε κάθε προσδοκία, αφού λειπούγησε σαν διαφημίστρια της εταιρίας, η Dixon έδωσε ιδιαίτερο βάρος στα όσα είπε η υφυπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων Εύη Χριστοφίλοπουλου. Κρατηθείτε:

«Η στρατηγική της εταιρίας Κωποσόβολος συνάδει με τέσσερις πολύ σημαντικούς άξονες της πολιτικής μας. Καταρχήν είναι μια εταιρία που επενδύει στην ελληνική αγορά, δημιουργώντας νέες δέσεις εργασίας, ενώ παράλληλα ενδιαφέρεται για τις ανάγκες του καταναλωτή, διαδέτοντας προϊόντα υψηλής τεχνολογίας σε πολύ χαμηλές τιμές. Επιπλέον, αποτελεί παράδειγμα για τις ξένες επενδύσεις στην Ελλάδα και αναλαμβάνει εξαιρετικές πρωτοβουλίες για την προστασία του περιβάλλοντος, εφαρμόζοντας ωφέλιμες και βιώσιμες πρακτικές»!!!

Προφανώς δεν χρειάζεται κανένα παραπέρα σχόλιο από εμάς. Σημειώνουμε μόνο πως αυτά λέχθηκαν μόλις ένα μήνα μετά την εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ, χρόνος κατά τον οποίο οι νέοι κυβερνήτες είναι συνήδως προσεκτικοί και συγκρατημένοι. Φανταστείτε τι έχει να γίνει μόλις παλιώσουν λίγο.

ΥΓ: Αν ως διαφημιστής της Dίχον εμφανίζοταν ένα στέλεχος του υπουργείου Οικονομίας ή του υπουργείου Οικονομικών, θα το δεωρούσαμε κάπως φυσιολογικό. Η υφουποργός Παιδείας και πρώην τομεάρχισσα Απασχόλησης τι ακριβώς σχέση έχει με την εν λόγω πολυεθνική;

■ Δείγματα γραφής

Οπως ανακοινώθηκε από το υπουργείο Περιβάλλοντος, ο υφυπουργός Ι. Μανιάτης συναντήθηκε στις 5 Νοέμβρη με το προεδρείο του Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων (ΣΜΕ). Κι ενώ κάποιος αφελής, που πιστεύει τα περί προστασίας του περιβάλλοντος και πράσινης ανάπτυξης, δια περίμενε ο υφυπουργός να τρίξει τα δόντια στους καπιταλιστές ενός κλάδου κατεξοχήν ρυπογόνου και καταστροφικού, αυτός τους ενημέρωσε ότι «μετά τη συνένωση των

■ Αλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε

Press room, Δευτέρα 9 Νοέμβρη. Ρωτάει ο δημοσιογράφος: «Περί αξιοπιστίας που συζητούσαμε πριν. Γροεκλογικά ο Πρωθυπουργός υποσχόταν κατάργηση των ρυθμίσεων του νόμου Πετραλία για το Ασφαλιστικό. Αντί γι' αυτές, βλέπουμε νέες περικοπές στη χρηματοδότηση των Ταμείων μέσω του Προσχεδίου του Προϋπολογισμού. Θα ήδελα το σχόλιό σας». Ο Πεταλωτής προσπαθεί να αποφύγει την απάντηση επί της ουσίας, αερολογώντας: «Το Ασφαλιστικό, έχω πει και άλλες φορές, είναι ένα μεγάλο ζήτημα για τη χώρα μας. Κληρονομούμε μια κατάσταση χρόνια, με παδογένειες χρόνων. Συνεπώς, μέσα στο πλαίσιο της πραγματικότητας δα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε». Επιμένει ο δημοσιογράφος: «Είναι αναγκαίες οι περικοπές που γίνονται στη χρηματοδότηση από το κράτος στα ασφαλιστικά Ταμεία;». Ο Πεταλωτής το γιρζεί... στο καλαμπιανό: «Θα ανοίξει διάλογος. Και όταν ανοίξει διάλογος και υπάρξει έτοιμο σχέδιο νόμου προς διαβούλευση, δα μπορούν να τεθούν πλήρως όλα τα ζητήματα».

Ακόμα και από το... καλαματιανό του κυ-
βερνητικού εκπροσώπου, όμως, βγαίνει συ-
μπέρασμα: αφήνουμε τα ασφαλιστικά ταμεία
να κυλίσουν ακόμη περισσότερο προς τη χρε-
οκοπία και όταν φτάσουν στο χείλος του γκρε-
μού, δα σας φέρουμε νόμο να συζητήσουμε.
Ξέρουμε πολύ καλά τι χαρακτήρα έχουν αυτοί
οι νόμοι, όπως επίσης ξέρουμε πολύ καλά τι
χαρακτήρα έχει κάθε φορά ο «κοινωνικός διά-
λογος» που προηγείται της ψήφισής τους.

ΥΓ: Οταν ψηφίζοταν ο νόμος Ρέππα, οι υπουργοί της τότε κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ [Ρέππας και Χριστοδούλακης], διαβεβαίωναν ότι έλισαν το ασφαλιστικό για τα επόμενα 30 χρόνια! Αρα, μπορούμε να υποδέσουμε, ότι αν επανέρθουμε σε κείνο το καθεστώς, μας μένουν άλλα 23 χρόνια... σιγουράς. Γιατί τότε μας λένε ότι δια χρειαστεί νέος νόμος!!!

νομίας επί Σημίτη, όπως και οι Παπακωνσταντίνου και Σαχινίδης. Στην Τράπεζα της Ελλάδος παραμένει το δίδυμο Προβόπουλου-Λουρή. Ο πρώτος έγραψε μαζί με τον Σουφλιά το οικονομικό πρόγραμμα της ΝΔ το 2004 και η δεύτερη υπήρξε οικονομική σύμβουλος το Καραμανλή στο Μαξίμου.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι στη διαχείριση της οικονομίας έχουν το ποδετηθεί τεχνοκράτες με σκληρή νεοφιλελεύθερη αντίληψη και χωρίς πολιτική καριέρα πίσω τους, ώστε να μπορούν να ανδιστανται σε κάθε πίεση για χαλάρωση και να βάζουν πάγο στους υπουργούς και τα πολιτικά και συνδικαλιστική στελέχη που διαχείρισε της οικονομίας «αλλοιωμένου» προς... λαϊκίστικες λύσεις.

■ Προβοκάτσια... ποντικίσια

Με μια προβοκατόρικη λαθροχειρία, που λίγο απέχει από το χαρακτηρισμό, το «Ποντίκι» στο προηγούμενο φύλλο του αποδίδει στον Γιάννη Δημητράκη τα ακριβώς αντίθετα απ' αυτά που έχει πει. Σε συνέντευξή του στο «Πρώτο Θέμα», ερωτηθείς σχετικά με τους «ληστές με τα μαύρα», χαρακτήρισε αυτό το χαρακτηρισμό ως ένα αστυνομικό και δημοσιογραφικό τέχνασμα. Θύμισε δε ότι ο ίδιος έχει αδωδεί για τις διαφορετικές ληστείες που αρχικά του αποδόθηκαν (στο πλαίσιο όλων όσων φόρτωναν στους «ληστές με τα μαύρα») και πως το δικαστήριο δέχτηκε ότι τα χρήματα που βρέθηκαν στο σπίτι του δεν ήταν από ληστείες, αλλά ανήκαν στον αναρχικό χώρο.

Ιδού, λοιπόν, πώς παρουσίασε το «Ποντίκι» αυτά που είπε ο Δημητράκης: «...επικήρυξη των τρώων ασύλητων συντρόφων του Γιάννη Δημητράκη, των επονομαζόμενων και «ληστών με τα μαύρα», που σύμφωνα με τον ίδιο τον Δημητράκη, στη συνέντευξή του που δημοσιεύτηκε την Κυριακή στο «Πρώτο Θέμα», λειτουργούσε ως χρηματοδοτικός πόλος του αντιεξουσιαστικού χώρου! Δηλαδή, αυτό που διέψευδε ο Δημητράκης, επικαλούμενος μάλιστα τη δικαστική απόφαση στη δίκη του, παρουσιάστηκε ως ισχυρισμός του. Μήπως, κυρδελατόλλα, πρέπει να μάζεψεις το παπαγαλάκι που σου γράφει το αστυνομικό ρεπορτά; Ή είσαι ο ίδιος που έχεις το νταλαβέρι με τον ασφαλίτικο μηχανισμό και αναπαράγεις ό,τι σου σερβίρει;

■ Σφαλιάρα στην Κατσέλη

Ισχυρό πλήγμα δέχτηκε η «τσαρίνα της Οικονομίας» Λουκά Κατσέλη, καθώς το μέγαρο Μαξίμου τη δεωρεί ανίκανη να χειριστεί το δέμα της απεργίας στο λιμάνι του Περαιά και της αφίρεσης την αρμοδιότητα, αναθέτοντάς την στον Γ. Ανωμερίτη. Τη σχετική ανακοίνωση έκανε τη Δευτέρα ο Πεταλωτής στο press room, λέγοντας ότι η υπόθεση «πάιρει μία νέα δυναμική και με τον τυπικό ορισμό αύριο ως Διευδύνοντος Συμβούλου του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς του κ. Ανωμερίτη –ενός ανδρώπου ο οποίος είναι έμπειρος και γνωρίζει και τα ναυτιλιακά ζητήματα– ώστε να πρωθηθεί ο διάλογος με τους εργαζομένους». Για να μη μείνει καμιά αμφιβολία, ξεκαθάρισε αμέσως μετά ότι αρμόδιος για το «νταλαβέρι» με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΜΥΛΕ είναι μόνο ο Ανωμερίτης: «Αυτή η εξέλιξη βρίσκεται, καθοδηγείται και ρυθμίζεται από τον κ. Ανωμερίτη που προσέρχεται με την εργασιακά ζητήματα και την κ. Κατσέλη ως προς τη γενικότερη πολιτική».

ΥΓ: Η Κατσέλη δεν αποκλείστηκε μόνο από τις επαφές με τον ΟΜΥΛΕ, αλλά και από τις παραπέρα διαπραγματεύσεις με την Cosco. Ο κινέζος πρέσβης συναντήθηκε τη Δευτέρα με τον Πάγκαλο και τον Παμπούκη, χωρίς να είναι παρούσα η καθ' ύλην αρμόδια υπουργός. Οταν ρωτήθηκε ο Πεταλωτής την Τρίτη, αν ο κινέζος πρέσβης ή άλλος εκπρόσωπος της Κίνας θα συναντείται από δύο και πέρα με τους Πάγκαλο και Παμπούκη και όχι με την Κατσέλη κατέφυγε και πάλι σε μια αόριστη απάντηση: «Η κυβέρνηση έχει μια ενιαία δέση, ως προς το δέμα του λιμανιού... Δεν υποκύπτεται τίποτε πίσω από αυτές τις συναντήσεις». Γιατί, όμως, έγινε η συνάντηση με τους Πάγκαλο-Παμπούκη;

Γιατί να μας παραξενέψει το φωτογραφικό ενσταντανέ από την ομιλία του Μπαν-Κι-Μουν στη Βουλή; Η αστική πολιτική είναι ένα επάγγελμα και οι σωστοί επαγγελματίες ποτέ δεν επιτρέπουν στον ανταγωνισμό να χαλάσει τις καλές προσωπικές σχέσεις.

Η κορυφή του παγόβουνου

Οι έρευνες για τα κίνητρα του στρατιωτικού ψυχιατρικού Νιντάλ Μαλίκ Χασάν, που άνοιξε πυρ στο ιατρικό κέντρο της στρατιωτικής βάσης Φορτ Χουντ στο Τέξας, την ώρα που ήταν κατάμεστο από στρατιώτες οι οποίοι υποβάλλονταν σε εξετάσεις ενώπιον της αποστολής τους στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, σκοτώνοντας 13 και τραυματίζοντας πάνω από 30, συνεχίζονται.

Ουτόσο, όσο κι αν προσπαθούν κάποιοι να αποδώσουν την πράξη του σε θρησκευτικούς λόγους, επειδή είναι μουσουλμάνος, είναι ηλίου φαεινότερο ότι σχετίζεται άμεσα με τις επιπτώσεις που έχει στο θητικό και στην ψυχική υγεία του αμερικανικού στρατιωτικού πρωταπόλεμου ο πόλεμος στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν. Γ' αυτόν ακριβώς το λόγο το περιστατικό αυτό χαρακτηρίζεται αναμενόμενο από βετεράνους των πολέμων αυτών. Άλλωστε δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει. Στις 11 Μαΐου του 2009, ένας αμερικανός στρατιώτης άνοιξε πυρ και σκότωσε πέντε συναδέλφους του σε συμβούλευτικό κέντρο αντιμετώπισης του στρες σε μια αμερικανική βάση στη Βαγδάτη. Αυτό που προκάλεσε σοκ στην ανενημέρωτη

αμερικανική κοινή γνώμη και συβαρή ανησυχία στο Λευκό Οίκο είναι το γεγονός ότι συνέβηκε σε στρατιωτική βάση στο αμερικανικό έδαφος, φέροντας αναγκαστικά στο προσκήνιο τις απώλειες αλλά και τις αθέατες επιπτώσεις των πολέμων στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν στον αμερικανικό στρατό. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του Μπάρακ Ομπάμα, που χαρακτήρισε το μακελεό «τρομακτική έκρηκη βίας» και πρόσθεσε ότι «είναι τρομακτικό το γεγονός ότι οι στρατιώτες δέχτηκαν πυρά σε μια στρατιωτική βάση στο αμερικανικό έδαφος».

Ουτόσο, το μακελεό στη βάση Φορτ Χουντ είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Ο 39χρονος ψυχίατρος είχε ενταχθεί στο στρατό αμέσως μετά την αποφοίτηση του από το Γυμνάσιο και είχε υπηρετήσει προσφέροντας συμβούλευτική υποστήριξη σε τραυματισμένους στρατιώτες στο στρατιωτικό νοσοκομείο «Walter Reed». Στη βάση Φορτ Χουντ είχε μετατεθεί από τον περασμένο Απρίλιο και πρόσφατα είχε πάρει εντολή μετάθεσης στο Αφγανιστάν. Η βάση Φορτ Χουντ είναι μια από τις μεγαλύτερες αμερικανικές στρατιωτικές βάσεις στον κόσμο, με 50.000

στρατιώτες, η οποία τροφοδοτεί με μεγάλο αριθμό στρατευμάτων τους πολέμους στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν. Επίσης, αξίζει να σημειωθεί ότι η βάση αυτή φιλοξενεί και την ειδική υπηρεσία του Πενταγώνου για την αντιμετώπιση των στρεσογόνων καταστάσεων στις οποίες εκτίθενται οι στρατιώτες στις εμπόλεμες ζώνες, ιδιαίτερα αυτοί που επιστρέφουν από το Ιράκ και το Αφγανιστάν, καθώς και ότι στη βάση αυτή σημειώνεται ο μεγαλύτερος αριθμός αυτοκτονιών από το 2003. Συγκεκριμένα, από την αμερικανική εισβολή στο Ιράκ έχουν σημειωθεί 76 αυτοκτονίες, από τις οποίες οι 10 μέσα στο 2009.

Είναι συνηθισμένο φαινόμενο στρατιώτες που επιστρέφουν από τις εμπόλεμες ζώνες να εμπλέκονται σε βίαιες επιθέσεις, πυροβολισμούς, να εκδηλώνουν αυτοκαταστροφικές συμπεριφορές, ενώ μεγάλος αριθμός υποφέρει από διαταραχή μετατραυματικού στρες και βαριά κατάθλιψη. Η κατάσταση επιδεινώνεται από τις αλλεπάλληλες αποστολές στα πολεμικά μέτωπα και τον περιορισμένο χρόνο που μεσολοβεί από τη μία στην άλλη, χωρίς σε πολλές περιπτώσεις να έχουν αντιμετωπιστεί οι ψυχικές διαταραχές

που έχουν εκδηλώσει οι στρατιώτες.

Σύμφωνα με μια ανάλυση του «Armed Forces Health Surveillance Center», που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Denver Post» τον Αύγουστο του 2008, περισσότεροι από 43.000 στρατιωτικού πρωταπόλεμο χαρακτηρίστηκαν ως μη δυνάμενοι να αναπτυχθούν σε εμπόλεμες ζώνες για ιατρικούς λόγους τρεις μήνες πριν αναπτυχθούν. Επίσης, τον Απρίλιο του 2008, το αμερικανικό ερευνητικό κέντρο «Rand Corporation» έδωσε στη δημοσιότητα μια έρευνα –σοκ, σύμφωνα με την οποία «το 20% περίπου του στρατιωτικού πρωταπόλεμο προέρχεται από το Ιράκ και το Αφγανιστάν, συνολικά γύρω στις 300.000, παρουσιάζοντας συμπτώματα διαταραχής μετατραυματικού στρες ή σοβαρής κατάθλιψης, από τους οποίους μόνο λίγο περισσότερους από τους μισούς έχουν ζητήσει ιατρική βοήθεια».

Προφανώς, στο διάστημα που έχει μεσολαβήσει μέχρι σήμερα, με τον αμερικανικό στρατό να βουλιάζει όλο και περισσότερο στο βάλτο του Αφγανιστάν, η κατάσταση έχει επιδεινωθεί. Προφανώς, στο διάστημα που έχει μεσολαβήσει μέχρι σήμερα, με τον αμερικανικό στρατό να βουλιάζει όλο και περισσότερο στο βάλτο του Αφγανιστάν, η κατάσταση έχει επιδεινωθεί.

Τον περασμένο Ιούλη άνοιξε η κερκόπορτα για την επιστροφή των πολυευθυνών κολοσών του πετρελαίου στο Ιράκ. Μετά από 37 χρόνια απουσίας, οι

Στα αζήτητα τα Δάση

H«περιπέτεια» της ονομασίας του φορέα που θα «στεγάσει» τα Δάση στο νέο σύστημα διοίκησης της κυβέρνησης Παπανδρέου αποκαλύπτει και το ενδιαφέρον της κυβέρνησης. Τίποτα δεν γίνεται τυχαία και οι λεπτομέρειες αποκαλύπτουν προθέσεις.

Το μεσημέρι της Παρασκευής 9 Οκτώβρη ανακοινώθηκαν τα ονόματα των διάφορων γενικών και ειδικών γραμματειών, για την κάλυψη των οποίων υποτίθεται ότι θα γινόταν διογωνισμός μεταξύ υπουργών για να επιλεγούν οι «άριστοι». Μία από τις γραμματείες του νέου υπουργείου Περιβάλλοντος, στο οποίο θα περάσει και η αρμοδιότητα για τα Δάση (μέχρι τώρα ανήκε στο υπουργείο Γεωργίας), ήταν η Γενική Γραμματεία Περιβάλλοντος, Δασών, Χωροταξίας και Φυσικών Πόρων.

Για δύσους γνωρίζουν, η σύσταση μιας γενικής γραμματείας με τέτοια σύνθεση αρμοδιοτήτων συνιστά πρόκληση. Χωροταξία και Δάση υπό την ίδια σκέπη είναι σαν να βάζεις μαζί φωτιά και νερό.

Επειδή προφανώς κάποιοι

ειδήμονες Πασόκοι το πήραν ειδηση, το απόγευμα της ίδιας μέρας (Παρασκευή 9/10) έγινε διόρθωση. Εφυγε από τη μέση η Χωροταξία και η νέα Γενική Γραμματεία ονομάστηκε **Περιβάλλοντος, Δασών και Φυσικών Πόρων**.

Η τελική κατάληξη έγινε με το Προεδρικό Διάταγμα (ΠΔ 189/ΦΕΚ 221, 5.11.2009), που καθόρισε επιτέλους τις αρμοδιότητες των νέων υπουργείων. Έτσι, πληροφορούμαστε ότι η **Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος** του υπουργείου Γεωργίας μεταφέρεται στη **Γενική Γραμματεία Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων** του υπουργείου Περιβάλλοντος. Τα Δάση έφυγαν από τον τίτλο της νέας γενικής γραμματείας. Ο συμβολισμός υποκρύπτει ουσία και η ουσία δεν είναι βέβαια η προσασία των Δασών, αλλά το αντίθετο. Η διοικητική υποβάθμιση δεν είναι συμβολική, αλλά ουσίας. Τα Δάση πετιούνται στα αζήτητα και η περιβόλητη «ανάπτυξη» τίθεται πάνω από την ανάγκη της προστασίας τους.

Με την ευκαιρία να ανα-

φερθούμε και στο παρελθόν. Το 1991 (ΠΔ 352) συστήθηκε για πρώτη φορά στο υπουργείο Γεωργίας **Γενική Γραμματεία Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος**. Το 2002 (ΠΔ 228) η αυτοτελής Γενική Γραμματεία Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος καταργήθηκε και παρέμεινε μόνο η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος. Υπουργός τότε ήταν ο Γ. Δρυς, ο οποίος ενάμιση χρόνο μετά συνέταξε και προώθησε για ψήφιση στη Βουλή το γνωστό δασοκτόνο νόμο 3208/2003.

ΥΓ: Σε υπόμνημα που έστειλε η **ΠΕΔΔΥ** (Πανελλήνια Ενώση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων) στην πολιτική γησεία του υπουργείου Περιβάλλοντος ζητά, μεταξύ άλλων, και την «**κατάργηση διάταξεων** του Ν. 3208/2003, του Ν. 3147/2003 και του 1734/1987». Η έως τώρα θέση της ΠΕΔΔΥ ήταν η κατάργηση του αντιδασικού θεσμικού πλαισίου (Ν. 3208/2003, Ν. 3147/2003, 1734/1987, Ν. 2742/1999 κλπ) στο σύνολό του. Με το που ανέλαβε η νέα κυβέρνηση άρχισαν οι «χοντρές» εκπτώσεις.

■ Την ώρα που αναγγέλλουν επικήρυξη των δραστών

Θάβουν το φάκελο Κούνεβα

Λοβέρδος και Χρυσοχοΐδης Λεπέλεξαν την υπόθεση Κούνεβα για να προωθήσουν την κυβερνητική προπογάνδα, ο καθένας στον τομέα του. Ο πρώτος οργάνωσε φιέστα για να παραδώσει στη μητέρα της Κούνεβα το κλειδί του σπιτιού που της παροχώρησε ο ΟΕΚ με απόφαση της προηγούμενης κυβέρνησης, ενώ ο δεύτερος, αφού την Κυριακή, με συνεντευξή στην «Καθημερινή» δήλωσε ότι αναλογιζόνται προσωπικά το έργο της σύλληψης των παραλίγο δολοφόνων της Κούνεβα, την Πέμπτη υπέγραψε μαζί με τον Παπακωνσταντίνου απόφαση επικήρυξης των δραστών με 1 εκατ. ευρώ.

Η στόχευση είναι προφανής. Ο Χρυσοχοΐδης θέλει να βγάλει από πάνω του την κατηγορία, ότι προκάλεσε το χτύπημα στο ΑΤ Αγίας Παρασκευής με την προκλητικότα του, την αποθέωση

της καταστολής και την επικήρυξη τριών αντιεξουσιαστών που τους έχουν αυθαίρετα βαφτίσει «ληστές με τα μαύρα». Θέλει να δειξει πως αυτόν τον ενδιαφέρει μόνο η πάταξη κάθε ειδούς εγκλήματος, γι' αυτό και δίνει μεγαλύτερη επικήρυξη για τους παραλίγο δολοφόνους της Κούνεβα, παρά για τους ληστές με τα μαύρα», τους οποίους μάλιστα εμπλέκουν και με τις ένοπλες οργανώσεις.

Την ίδια μέρα, όμως, έγινε γνωστό και το βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειδικών, το οποίο κλήθηκε να λύσει τη διαφωνία μεταξύ του ανακριτή, που ζητούσε να μπει η υπόθεση στο αρχείο, και του εισαγγελέα, που ζητούσε να συνεχιστεί η ανάκριση. Το Συμβούλιο, κάτω και από την πίεση του κινήματος αλληλεγγύης, επιχειρεί έναν ελιγμό, που αποκαλύπτει πολιτική πονηριά. Δεν

κλείνει μεν την υπόθεση, όμως απορρίπτει την πρόταση του εισαγγελέα, εκτός από ένα σημείο: τη λήψη συμπληρωματικής κατάθεσης από την Κούνεβα. Ταυτόχρονα, δεν πάρειν καθόλου υπόψη του το υπόμνημα των συνηγόρων της Κούνεβα, που επεσήμανε τις κραυγαλέες παραλείψεις και της αστυνομικής προανάκρισης και της ανάκρισης και τον εξαρχής λαθεμένο προσανατολισμό της έρευνας και ζητούσε να γίνουν συγκεκριμένες ανακριτικές πράξεις. Λες και δεν υπήρξε ποτέ αυτό το υπόμνημα.

Ετσι, ο ανακριτής μπορεί να πάρει μια συμπληρωματική κατάθεση από την Κούνεβα και να ξανακλείσει την υπόθεση, ενώ ο Χρυσοχοΐδης να καμαρώνει για την επικήρυξη, χωρίς οι ασφαλίτες του να κάνουν τίποτα, αφού δεν έχουν σχετική δικαστική εντολή. Είναι χαρακτηριστικό πως υποδέχτηκαν τα ΜΜΕ τις σχετικές ειδήσεις. Από το μεσημέρι της Πέμπτης και μετά μετέδιδαν ότι δεν κλείνει ο φάκελος Κούνεβα και ότι επικηρύχτηκαν οι δράστες. Ετσι, ο κόσμος που δεν ξέρει λεπτομέρειες μένει με την ψευδαίσθηση ότι αυτή η κυβέρνηση γυρίζει σελίδα και είναι αποφασισμένη να κάνει τα πάντα για να συλλάβει αυτούς που χτύπησαν την Κούνεβα.

Μετά την επίθεση στο ΑΤ Αγ. Παρασκευής, διαβάσαμε στις εφημερίδες ρεπορτάρια σύμφωνα με τα οποία η αστυνομία έχει ανακρίνει δεκάδες μάρτυρες, όχι μόνο από το χώρο του συμβάντος αλλά από κάθε σημείο της διαδρομής που ακολούθησαν οι δράστες από το σημείο που επιθέσης μέχρι το σημείο που άφησαν τις μηχανές. Είναι αυτό οικριβώς που δεν έκανε η προσανάκριση και η ανάκριση μετά τη δολοφονική επιθέση ενάντια στην Κ. Κούνεβα. Οχι μόνο δεν προσπάθησαν να πάρουν καταθέσεις από όλους τους κατοίκους της γύρω περιοχής, αλλά και ορισμένους που προσφέρθηκαν να καταθέσουν τους ένιωσαν, λέγοντάς τους πως αφού δεν είδαν την επίθεση δεν έχει κανένα νόημα να τους πάρουν καταθέσεις! Και βέβαια, δεν έκαναν καμία έρευνα προς την πλευρά της ΟΙΚΟΜΕΤ, η οποία φάνηκε καθαρά ότι καθοδήγησε από το παρασκήνιο τις έρευνες και μανιπουλάριζε την ανάκριση.

Η περίπτωση Κατζηλάκη δεν είναι η εξαίρεση, αλλά ο κανόνας στις επιλογές της πολιτικής γησείας του υπουργείου Γεωργίας και της κυβέρνησης Παπανδρέου. Οι μάσκες πέφτουν γρήγορα. Οταν μέσα σ' ένα μήνα παρατηρούνται τέτοια φαινόμενα, φανταστείτε τι έχει να γίνει όταν οι Πασόκοι αισθανθούν πιο στήγουροι στις καρέκλες τους και αποβάλλουν τη «συστολή» των πρώτων ημερών.

Διώκουν ακόμα και κομματικούς φίλους, όταν δεν είναι «yesmen»

Tο Γ' Τμήμα του ΣΤΕ με δύο αποφάσεις του, την 2646/17-9-2009 και την 2787/21-9-2009 δικαίωσε τον Α. Κατζηλάκη, στέλεχος του υπουργείου Γεωργίας και κομματικό φίλο του ΠΑΣΟΚ. Το ΣΤΕ μ' αυτές τις αποφάσεις του υποχρεώνει την πολιτική γησεία του υπουργείου Γεωργίας να υποβιβάσει τον Γ. Γκαβαλέκα από προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργικής Ερευνας και Εφαρμογών (ΓΔΓΕΕ) σε απλό εισηγητή και να τοποθετήσει τον Α. Κατζηλάκη στη θέση του προϊσταμένου. Αναφέρει χαρακτηριστικά η δεύτερη απόφαση: «Με την απόφαση αυτή του Δικαστηρίου κρίθηκε ότι το Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο αδυνατεί για δεύτερη φορά να αιτιολογήσει νομίμως την παραλείψη του αιτουόντος κατά την επιλογή για την τοποθέτησή του σε θέση Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης και, συνεπώς, **υπερέβη τα άκρα δρίσια της διακριτικής ευχέρειας** που διαθέτει κατά την διενέργεια των σχετικών επιλογών... Ενόψει της προπεριγραφείσας πλοκής **η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί...** καθώς μάλιστα **η Διοίκηση υποχρεούται, επί τη βάσει της ανωτέρω ακυρωτικής απόφασης τους** ΣΤΕ και της διεύθυνσης Γεωργικών Εφαρμογών και Ερευνών».

Ο Α. Κατζηλάκης στις 29 Σεπτεμβρίου του 2009 έστειλε τις αποφάσεις

αυτές στον τότε υπουργό Γεωργίας Σ. Χατζηγάκη και απαίτησε την άμεση εφαρμογή τους. Παράλληλα, η Γενική Διεύθυντρια Διοικητικής Υποστήριξης, Ι. Χωρεμιώτη, έστειλε τις ίδιες απ

ΚΟΝΤΑ

Ετοιμάζεται η νέα επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα

Προκειμένου να πείσει τους ομολόγους του στο Ecofin για τις... καλές προθέσεις της κυβέρνησης Παπανδρέου, ο Γ. Παπακωνσταντίνου τους ανακοίνωσε ότι θα «ανοίξει» το Ασφαλιστικό. Προηγήθηκε ένα μητράρας δημοσιευμάτων στο ελληνικά ΜΜΕ, σύμφωνα με τα οποία πρώτος ο Λοβέρδος, συνεπικουρούμενος από το Ρέπτια, ζήτησε από τον Παπανδρέου ν' ανοίξει το Ασφαλιστικό το πρώτο εξάμηνο του 2010 κι αυτός συμφώνησε. Ανακοίνωση έκανε και ο Πεταλωτής, που δήλωσε: «Θα ανοίξει διάλογος. Και όταν ανοίξει διάλογος και υπάρχει έτοιμο σχέδιο νόμου προς διαβούλευση, θα μπορούν να τεθούν πλήρως όλα τα ζητήματα». Συμπλήρωσε, μάλιστα, με νόημα, ότι ο Παπακωνσταντίνου «συμμετέχει στο EC-OFIN και την Eurogroup με μια απέντα, που είναι προκαθορισμένη» και αφορά και το Ασφαλιστικό.

Επιστρέφοντας από το Ecofin ο Παπακωνσταντίνου μοίρασε ένα κείμενο στο οποίο προτείνονται η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης και η επιμήκυνση του εργασιακού βίου (γράφουμε ανολυτικά στη σελίδα 16). Οταν ρωτήθηκε αν η κυβέρνηση τα αποδέχεται, προσπάθησε να αποφύγει την ουσία, λέγοντας αρχικά ότι το κείμενο που μοίρασε «δεν αποτέλεσε αντικείμενο απόφασης του ECOFIN». Δεν παρέλειψε όμως να σημειώσει με νόημα, ότι «το ECOFIN το δέχτηκε ως μία ενδιαφέρου-

σα έκθεση, η οποία έχει συγκεκριμένες μεθοδολογικές παραδόξες!»

Σε όλα τα δημοσιογραφικά ερωτήματα ο Παπακωνσταντίνου απέφυγε να απαντήσει επί της ουσίας. Επαναλάμβανε συνεχώς μονότονα, ότι «η κυβέρνηση προτίθεται να θέσει με ένα συντεταγμένο τρόπο με τους κοινωνικούς εταίρους το ζήτημα του ασφαλιστικού, με την έννοια ότι είναι κάτι το οποίο δεν κλείνει ποτέ».

Ο Λοβέρδος, σε συνέντευξή του στο ραδιοσταθόμ ΘΕΜΑ, είχε το θράσος να πει πως αποτελεί πρόβλημα το ότι ο προϋπολογισμός καλύπτει «όχι τις τακτικές ενισχύσεις, τις νομοθετημένες, του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά τα ανοίγματά του, τα έκτακτα ανοίγματά του». Είναι θράσος να το λέει αυτό ο υπουργός Εργασίας, για δυο λόγους. Πρώτο, γιατί στην πρώτη συνέντευξή του, στις 19 Οκτώβρη, όταν του απαριθμήσαμε (με νούμερα μάλιστα) θεομοθετημένες υποχρεώσεις του κράτους έναντι του ΙΚΑ, τις οποίες παράνομα και τσαμπουκαλιδικά το κράτος δεν εκπληρώνει, από την εποχή ακόμη της προηγούμενης κυβέρνησης Σημίτη, δεν έδωσε καμιά απάντηση. Κι όταν επιμεινάμε, έκοψε την κουβέντα, λέγοντας «εδώ δεν είναι αμφιθέατρο, μας ρωτάτε, απαντάμε» (δηλαδή, πρέπει να καταπίνουμε κάθε παπαριά και να μην προσπαθούμε να τους στριμώξουμε). Είναι θράσος γιατί, δεύτερο, η προηγούμενη κυ-

βέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με υπουργούς Εργασίας τον Ρέπτια και Οικονομίας τον Χριστοδουλάκη, διακήρυξαν το 2002 ότι έλισαν το ασφαλιστικό για τα επόμενα 30 χρόνια. Δεδομένου ότι η ΝΔ, με το νόμο Πετραλία, δεν άλλαξε τα οικονομικά δεδομένα, πώς μοις ξαναλένε σήμερα, μετά από μόλις εφτά χρόνια, ότι τα Ταμεία ξαναείναι καταχρεωμένα και πρέπει να «ξανανοίξει» το Ασφαλιστικό;

Τι σημαίνει «ξανανοίγει το Ασφαλιστικό»; Υπάρχει εργαζόμενος που δεν το έχει; «Ανοίξει» ποτέ το Ασφαλιστικό από το 1990 χωρίς να αφαιρεθούν ασφαλιστικά δικαιώματα; Τα όρια ηλικίας των γυναικών στο δημόσιο (αυτών που έχουν πρωτομπεί στην ασφάλιση πριν το 1993) θα πάνε στα 65, όπως ξεκαθάρισε ο Παπακωνσταντίνου. Τα Βαρέα και Ανθυγεινά θα πετσοκοπούν. Η αποκατάσταση της αδικίας στη διαδοχική ασφάλιση δεν πρόκειται να αποκατασταθεί («Για το ποσό στη διαδοχική, αυτό το 30% που χάνεται και είναι άδικο, δεν μπορώ να δεσμευτώ», δήλωσε ο Λοβέρδος). Ομως αυτά δεν φτάνουν. Αν ο Παπακωνσταντίνου δεν εύρισκε «ενδιαφέρουσα» την έκθεση του Ecofin, δεθεί τη μοιράζε στους δημοσιογράφους. Τη μοίρασε για να τους κάνει πάσα και ν' αρχίσει η προετοιμασία του εδάφους, για μείωση των συντάξεων και αύξηση των ορίων ηλικίας, που είναι οι κατευθυντήριες γραμμές αυτής της «ενδιαφέρουσας έκθεσης».

■ Προεκλογική εξαπάτηση

Στη συνέντευξή του στη ΔΕΘ, λίγες μέρες πριν τις εκλογές και με τον αέρα του αυριανού πρωθυπουργού, ο Γ. Παπανδρέου είπε μεταξύ άλλων: «Εμείς έχουμε προτείνει τη συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού φορέα και τη συμμετοχή του Δημοσίου στην Ολυμπιακή σε μια στρατηγική ανάπτυξης αυτού του φορέα. Σε ό,τι αφορά τον ΟΤΕ, θα είμαστε σε μια διαδικασία διαπραγμάτευσης με την Deutsche Telekom, ώστε να μπορέσουμε να δούμε πώς θα έχει και πάλι το ελληνικό Δημόσιο ουσιαστικό λόγο σε αυτή την τόσο σημαντική επιχείρηση».

Την ίδια περίοδο, ο Πασόκοι ψιθύριζαν στ' αυτί εμπιστων δημοσιογράφων, ότι ο ελεγχος στον ΟΤΕ θα εξασφαλιστεί με την επαναγορά του 5% των μετοχών από τη ΔΤ, ενώ για την Ολυμπιακή προέβαλαν τη δηλωση Βγενόπουλου, ότι είναι έτοιμος να ανταποκριθεί σε κάθε πρόταση της νέας κυβέρνησης για μικτό σχήμα.

Στον ένα μήνα μετά τις εκλογές, ο αρμόδιος υφυπουργός Ν. Σηφουνάκης βάζει τα πρόβλημα στη θέση τους. «Όταν έχεις ένα μειοψηφικό πακέτο, είναι σαν να μην έχεις τίποτα», δηλώνει για την Ολυμπιακή. Μ' άλλα λόγια, αφήστε τον Βγενόπουλο ήσυχο με την εταιρία που πήρε από την κυβέρνηση της ΝΔ. Οσο για τον ΟΤΕ υπήρξε αποστομωτικός: «Εάν θέλει να τον επανακτήσει το κράτος, τότε πρέπει να δώσει 4 δισ., τα οποία δεν έχει». Αυτό ακριβώς δεν έλεγε και ο εκπρόσωπος της ΔΤ λίγο πριν τις εκλογές; Πηγαίνετε στο χρηματιστήριο να αγοράσετε μετοχές ήταν το μήνυμά του προς το ΠΑΣΟΚ.

Ρωτήθηκε την περασμένη Δευτέρα στο press room το Πεταλωτής για όλες τις προεκλογικές υποσχέσεις που ακυρώθηκαν ήδη τον πρώτο μήνα της νέας κυβέρνησης (Ολυμπιακή, ΟΤΕ, Cocco, απόσυρση και τελή κυκλοφορίας) και απάντησε με τη γνωστή πασοκοκή αλαζονεία: «Εμείς πιστεύουμε ότι μέσα σε αυτό το μήνα της διακυβέρνησης, τον πρώτο μήνα, δώσαμε και δίνουμε δείγματα αξιοπιστίας. Είναι σαφές ότι αυτή είναι και η δεσμευτής μας και η εντολή του Πρωθυπουργού: Να ακολουθούμε την πολιτική για την οποία δεσμευθήκαμε πριν τις εκλογές. Υπάρχει μια σειρά από σημαντικά ζητήματα και της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας τα οποία όμως είναι σύνθετα και πρέπει να τα βλέπουμε με τη σοβαρότητα και με την προσέγγιση η οποία απαιτείται! Ήρθε στο καπάκι δεύτερη ερώτηση, αλλά βράχος ο Πεταλωτής: «Όλα τα ζητήματα για τα οποία είχαμε άποψη ως αντιπολίτευση και είχαμε εκφράσει την άρνηση και τις ενοτάσσεις μας στην πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, θα τα προσεγγίσουμε με τη δέουσα σοβαρότητα. Και ας μην ξεχάμε ότι χαρακτηρίζουμε πως το Σχέδιο του Προϋπολογισμού το οποίο κατατέθηκε είναι ένας Προϋπολογισμός ανάγκης, ένας Προϋπολογισμός που είναι απλώς η αρχή μιας μεγάλης και φιλόδοξης πολιτικής, την οποία έχουμε σαν σκοπό να ασκήσουμε, για τα ελληνικά δεδομένα». Ολοκλήρωσε με ένα κρεσέντο αυταρέσκεια: «Και ήδη σε ένα μήνα διακυβέρνησης έχουμε ήδη να δώσουμε πολλά δείγματα ότι είμαστε αξιόπιστοι στην πολιτική μας».

■ Κι αυτοί το βούλωσαν

Σαφέστατος ο διοικητής της ΤΤΕ Γ. Προβόπουλος σε συνέντευξή του στην «Καθημερινή»: «Πριν από τις εκλογές γνωρίζαμε, όπως σας είπα, τα στοιχεία του δημήνου. Με βάση λοιπόν αυτά, μπορούσε να γίνει εκτίμηση ότι το διαδεκάμηνο θα έκλεισε με διορθωτικά μέτρα. Την εκτίμησή μου αυτή είχα μεταφέρει προς τον κ. Κ. Καραμανλή (2.9.09), τον κ. Γ. Παπανδρέου (8.9.09), αλλά και όλους πολιτικούς παράγοντες... Οσοι επομένως εμφανίζονται σήμερα να μην είχαν καταλάβει από εμάς πόσο άσχημα πορεύονταν τα δημόσια οικονομικά της χώρας θα πρέπει να μη ζουν στην Ελλάδα».

Επομένως, ο Καραμανλής γνώριζε πολύ καλά ότι το έλλειμμα πήγαινε για 12%, αλλά το απέκρυψε από τον ελληνικό λαό, προκειμένου να μη πληγεί η εικόνα της κυβέρνησής του. Ο Παπανδρέου επίσης γνώριζε πολύ καλά ότι το έλλειμμα πάει για 12% και το απέκρυψε και αυτός, έτσι ώστε μετά τις εκλογές να μπορεί να δηλώνει πως τα πρόγματα είναι πολύ χειρότερα από όσα τα περίμενε (για «οικτρή κατάσταση που άφησε πίσω τη ΝΔ» και «χάρος που παραλάβαμε» μιλήσε στο άπυπο υπουργικό συμβούλιο της περασμένης Τρίτης). Ποιοι είναι, όμως, οι «άλλοι πολιτικοί παράγοντες», στους οποίους αναφέρεται ο Προβόπουλος; Ενας είναι σήμουρα ο Παπούλιας, αν και αυτός δεν αισκεί ενεργή πολιτική παρά μόνο όταν πρόκειται να παραμυθίσεται τον κόσμο. Εξάλλου, ο Προβόπουλος θα μιλούσε για πολιτιστικούς και όχι πολιτικούς παράγοντες, αν αναφέροταν στον Παπούλια. Αυτούς που ενοεί δεν μπορεί να τους ονοματίσει, προφανώς επειδή τους ενημέρωσε άτυπα και όχι επίσημα όπως τους Καραμανλή και Παπανδρέου. Πριν ένα χρόνο, συνάντηση με τον Προβόπουλο ζήτησαν και είχαν ο Τσίπρας με τον Δραγασάκη. Μήπως η επαφή συνεχίστηκε (ή και συνεχίζεται) άτυπα ακόμη και τώρα; Θα μας απαντήσει κάποιος από τον ΣΥΡΙΖΑ;

«Αλλά αν υποθέσουμε ότι η δικηγόρος της (

■ Τα φιλαράκια τα παλιά

Στο συνέδριο της ΜΚΟ «Μεσόγειος ΣΟΣ» παρευρέθηκε και απηγύθυνε χαιρετισμό ο υφυπουργός Περιβάλλοντος Γιάννης Μανιάτης. Λογικό να πάει στα φιλαράκια της «πράσινης ανάπτυξης». Άλλωστε, στη συγκεκριμένη ΜΚΟ, αντιπρόεδρος είναι ο Νίκος Χρυσόγελος (των Οικολόγων-Πρασίνων) και επίσημη ετών σημαίνον στέλεχος ο νεοτοποθετηθείς εκπρόσωπος Τύπου του υπουργείου Περιβάλλοντος Γιάννης Χρυσοβέργης. Μόνο που χρειάζεται και λίγη προσοχή, βρε παιδιά. Είναι δυνατόν στον επίσημο δικτυακό τόπο του υπουργείου Περιβάλλοντος ο Χρυσοβέργης να παρουσιάζεται ως υπεύθυνος επικοινωνίας της «Μεσόγειος ΣΟΣ» και ταυτόχρονα ως υπεύθυνος Τύπου του υπουργείου;

Από την ιστοσελίδα του υπουργείου Περιβάλλοντος πάντα, πληροφορηθήκαμε ότι το «Δίκτυο Μεσόγειος ΣΟΣ» έχει 26 μελη με δικαίωμα ψήφου και 500 μελη χωρίς δικαίωμα ψήφου (μιλάμε για το απόγειο της... άμεσης δημοκρατίας)! Οπιστην οργάνωση εργάζεται με αμοιβή ένα άτομο και προσφέρουν εθελοντική εργασία 28 άτομα!

■ Δυο μέτρα και δύο σταθμά

Αφού ο μπινελίκι στον Γ. Παπανδρέου για την παρουσία του στις εκδηλώσεις του Βερολίνου και τις δηλώσεις που έκανε έριξε ο «Ριζοσπάστης». Μπινελίκι και στον εκπρόσωπο Τύπου της ΝΔ Γ. Κουμουτσάκο, τη δήλωση του οποίου χαρακτήρισε παραλήρημα. Για τον... σύντροφο Χριστόφια, όμως, μούγκα στη στρούγκα του Περισσού. Κι ας ήταν εκεί και αυτός, δίπλα στον Παπανδρέου, τσόντα στη Μέρκελ, τον Σαρκοζί, τον Μπράουν, την Κλίντον και τον Μεντβέντεφ.

Ο Χριστόφριας αρχικά προσπάθησε να αποφύγει το πικρό ποτήρι. Οταν του έστειλε την πρόσκληση η Μέρκελ, προφασίστηκε ανειλημμένες υποχρεώσεις στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων με τον Ταλάτ. Φαίνεται, όμως, πως του μήνυσαν να κόψει τις μαλακίες και να τσακιστεί να πάει, γιατί άλλιώς δεν θα δικαιούται να μιλάει για το «τείχος της Κύπρου». Και πήγε. Φεύγοντας από τη Λευκωσία έκανε δηλώσεις στο αεροδρόμιο. «Η υπόθεση Γερμανία και Βερολίνο έχει συμβολισμούς για μας –είπε– παρόλο που οι συνθήκες διαφελισμού της Γερμανίας είναι εντελώς διαφορετικές από τις δικές μας». Και συμπλήρωσε: «Οι Ευρωπαίοι το γνωρίζουν αυτό βεβαίως και θέλω να πιστεύω ότι στο τέλος της ημέρας θα συνδράμουν και αυτοί στα πλαίσια των προσπαθειών για επανένωση της Κύπρου μέσα από ειρηνευτικές συνομιλίες μεταξύ των ηγετών των δύο κοινοτήτων, υπό την αιγίδα του ΓΓ του ΟΗΕ, να επανενωθεί η πατριδιά μας στη βάση των ψηφισμάτων του ΟΗΕ, των αρχών του διεθνούς και του ευρωπαϊκού δικαίου και των ευρωπαϊκών αξιών».

Τι διαφορετικό είπαν ο Παπανδρέου και ο Κουμουτσάκος και τους μπινελίκωσε ο «Ριζοσπάστης»; Τίποτα. «Γκρεμίστε και το τελευταίο τείχος, αυτό που χωρίζει την Κύπρο στα δύο», φώναξε ο Γιωργάκης. «Την πτώση και του τελευταίου διχαστικού τείχους στην Ευρώπη, του τείχους της Λευκωσίας», ζήτησε ο Κουμουτσάκος. Τι να πουν, όμως, ότι τα δια... ευρωπαϊκά σκατά είναι και ο σύντροφος Χριστόφριας; Δεν τους φτάνει η... σοσιαλιστική Cosco και η αποικιοκρατική εμφάνιση του... συντρόφου Λούι Λινκουάν (πρέσβης της Κίνας), που ζητά «πλήρη εφαρμογή της σύμβασης με την Cosco ως έχει», να 'χουν και τον... σύντροφο Χριστόφρια; Εκαναν τη γαργάρα τους και ησύχασαν (συνηθισμένοι είναι στις κω-λοτούμπες).

■ Προγραμματική αντιπολίτευση

Η νέα τακτική του ΣΥΡΙΖΑ, που προσδιορίστηκε ως «προ-γραμματική αντίπολιτευση», ήτοι ως «κριτική στήριξη» της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, αναπτύσσεται εκτός και εντός Βουλής. Και αναπτύσσεται όχι μόνο ούτε κυρίως από την «ανανεωτική πτέρυγα», αλλά από το σύνολο του ΣΥΝ, προεξάρχοντος του προέδρου του. Η πρώτη κίνηση του Τσίπρα, όπως δύο γνωρίζουμε (το σχολιάσαμε στο προηγούμενο φύλλο) ήταν να επισκεφτεί τη Μπιρμπιλή και να της προσφέρει στήριξη, όταν μάλιστα αυτή είχε ήδη δημοσιοποιήσει ένα δασοκτόνο νομοσχέδιο.

Η πρώτη επίκαιρη ερώτηση του ΣΥΡΙΖΑ που συζητήθηκε στη νέα Βουλή έγινε από τον Τ. Κουράκη και αφορούσε τις αναγκαίες προσλήψεις ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού. Ενώ, λοιπόν, η Ξενογιαννακοπούλου είπε του κόσμου τις μπούρδες, χωρίς να δεσμευτεί για τίποτα, ο Τ. Κουράκης ξεκίνησε την τοποθέτησή του λέγοντας ότι «προσβλέπουμε θετικά προς τη νέα ηγεσία του υπουργείου Υγείας, καθότι τα δύο πρώτα δεήματα ήταν εξαιρετικά θετικά» (!!!) και στη συνέχεια... συνέτριψε την κυβέρνηση λέγοντας ότι «θα θέλαμε πάρα πολύ να συνεχιστεί αυτή η πολιτική και στο θέμα των διορισμών»!!! Αν αυτό δε λέγεται στήριξη της κυβέρνησης και καλλιέργεια αυτοπατών στο λαό, τότε πώς λέγεται;

Η ταξική πάλη και ο στενός κορσές της αστικής Δικαιοσύνης

Η Δικαιοσύνη, αυτή που είναι... υπεράνω τάξεων και δικάζει υπό το βλέμμα του Ναζωραίου, απεφάνθη: η απεργία στο λιμάνι του Πειραιά είναι παράνομη. Ενας δικαστής (Μονομελές Πρωτοδικείο Πειραιώ) έκρινε και πάλι τι είναι νόμιμο σε ένα επεισόδιο της ταξικής πάλης. Δεν αναμενόταν διαφορετική απόφαση. Η Δικαιοσύνη έχει ευαίσθητες κεραίες. Ειδικά όταν πρόκειται για επεισόδια της ταξικής πάλης που αποκτούν πολιτικό χαρακτήρα και θέτουν σε διακινδύνευση τη δυνατότητα της κρα-

τικής εξουσίας να επιβάλλει τη θεληση της άρχουσας τάξης, φροντίζει να επεμβαίνει καίρια και γρήγορα. Συχνά, οι αποφάσεις της είναι καθοριστικές, καθώς η συνδικαλιστική γραφειοκρατία -σαν έτοιμη από καιρό- περιμένει τη δικαστική απαγόρευση για να ανακρούσει πρύμνων, ενώ η κυβέρνηση εμφανίζεται ως δήθεν αμέτοχη.

Βέβαια, εν προκειμένω η κυβέρνηση είχε ήδη δώσει τη γραμμή, αναγορεύοντας την παραχώρηση του λιμανιού του Πειραιά στην Cosco σε θέμα ύψιστης εθνικής σημασίας και υποδεικνύοντας τους απεργούς ως υπονομευτές του εθνικού και κοινωνικού συμφέροντος. «Οι ολίγοι δεν μπορούν να θέτουν σε κίνδυνο τα συμφέροντα των πολλών. Προέχει η εύρυθμη λειτουργία της αγοράς», δήλωσε η Κατσέλη, φτυνοντας προκλητικά ακόμα και τους φορείς της περιοχής που είναι ταυγεί κατά της ιδιωτι-

του Πειραιά, δηλαδή η ματαίωση της ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ».

Εδώ που τα λέμε, ποιος μπορεί να του δώσει άδικο στις εκτιμήσεις για το χαρακτήρα της απεργίας; Πολιτικός εξ ορισμού υπήρξε. Ελα όμως που από το νόμο πολιτική απεργία απαγορεύεται! Άλλο βέβαια εννοούν οι εκπρόσωποι της αστικής τάξης όταν μιλούν για πολιτική απεργία και άλλο εννοεί η εργατική τάξη. Ομως, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, απολύτως υποταγμένη στην αστική νομιμότητα, σέρνεται στις δικαστικές αιθουσες και προσπαθεί ν' αποδείξει πως έχει μόνο ειδικά συνδικαλιστικά αιτήματα, καταστώντας παράλληλα σαφές ότι δεν σκοπεύει να παραβιάσει τις δικα- φαση η ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ δεν βλάπτει τα εργασιακά συμφέροντα των εργαζομένων, ενώ η απεργία τους θέτει «υπό αμφισβήτηση την συνταγματικώς κατοχυρωμένη ελευθερία της εργοδότιδος ΟΛΠ ΑΕ να χαράσσει η ίδια την επιχειρηματική πολιτική». Προχωρούσε και παραπέρα, μάλιστα, σημειώνοντας ότι η παροχώρηση του ΣΕΜΠΟ στην Cosco είναι «απολύτως αναγκαία διά την ανάπτυξη και επιβίωση του ΟΛΠ» και γ' αυτό η απεργία ήταν καταχρηστική, «διότι επεδίωκε να εξανογκάσει τον ΟΛΠ ΑΕ να εφαρμόσει άλλη επιχειρηματική επιλογή».

στικές αποφάσεις, ούτε άμεσα ούτε έμμεσα. Για παράδειγμα, αν η ΟΜΥΛΕ και η Ενωση Λιμενεργατών ήθελε να συνεχίσει την απεργία, δεν είχε παρά να απευθυνθεί στην ΑΔΕΔΥ και να της ζητήσει να κρύξει αυτή 48ωρη απεργία στο χώρο, όπως έχει δικαίωμα. Δεν έκανε ούτε αυτό, το ελάχιστο, πόσο μάλλον να διαικηρύξει ότι δεν αναγνωρίζει σε κανένα δικαστήριο το δικαίωμα να κρίνει τους εργατικούς αγώνες και να καλέσει την εργατική τάξη και το λαό σε μαζική συμπαράσταση, ώστε το εμπορικό λιμάνι να παραμείνει κλειστό.

Η απόφαση του Πρωτοδικείου στηρίζεται στην απόφαση 258/2008 (δευτεροβάθμια, τελεσδικη) που είχε εκδοθεί επί ΝΔ και χαρακτηρίζει τις τότε με ανακοινώσεις τους ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, λίγη ώρα πριν, στις οποίες βέβαια δεν παρελείπονταν να... καταγγέλλουν τη δικαιοσύνη απόφαση.

■ Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης

Κάποιους οτενοχωρούμε...

Τον ένα χρόνο από την απεργία πείνας των 15 μεταναστών μελών του, της πρώτης απεργίας στέικος μεταναστών μια γελοία δικαιολογία για να μη δώσει την αίθουσα που του ζήτησε.

«Πιστεύουμε –σχολιάζει σε ανακοίνωσή του το ΦΜΚ– ότι και πάλι, όπως και ένα χρόνο πριν, η απάντηση θα δοθεί από την τοπική κοινωνία, από τους μετανάστες που ζουν και ογκιζονται σ' αυτή την πόλη, από τους ντόπιους αλληλέγγυους Χανιώτες. Η συζήτηση θα γίνει αλλού,

Ο δήμαρχος, όμως, αφνήθηκε να παραχωρήσει την αιθουσα του δημοτικού συμβουλίου, με πρόσχημα ότι η επόμενη μέρα είναι... τοπική γιορτή. Οπως ακριβώς ένα χρόνο πριν απαγόρευσε την παραμονή των απεργών πείνας στο πεζοδρόμιο κάτω από το Δημαρχείο, έτσι και τώρα επιστρέψει σε

σε θέση για να γίνει απεργία, όπως πέρυσι οι απεργοί πείνας φιλοξενήθηκαν στο πεζοδρόμιο έξω από την εφορία Χανίων. Η εκδήλωση θα γίνει στο εργατικό κέντρο, 20 Νοέμβρη στις 7:30».

Αισχρή σπέκουλα με την Κ. Κούνεβα

Στριμωγμένοι από την κατάρρευση της προεκλογικής δημαρχιγιάς τους, τον πρώτο κιόλας μήνα της νέας κυβέρνησης και καταλαβαίνοντας ότι οι αμερικανιές και τα καρσιγκιοζίλικια του Γιωργάκη έχουν αρχίσει να παράγουν το αντίθετο από το επιδιωκόμενο αποτελέσμα, στελέχη με παραδοσιακή αντίληψη της πολιτικής άρχισαν να εφαρμόζουν τα παλιά κόλπα.

Την περασμένη Κυριακή γίναμε μάρτυρες μιας αισχρής σπέκουλας με την Κ. Κούνεβα, η οποία είχε τη μορφή καμπτάνιας. Ο Λοβέρδος οργάνωσε φιέστα για να παραδώσει στη μητέρα της Κούνεβα το κλειδί από το σπίτι που της παραχώρησε ο ΟΕΚ, με απόδραση της προηγούμενης κυβέρνησης, την οποία βέβαια δεν μηνήμονεσε ο νυν υπουργός. Αυτός που στις 19 Οκτώβρη ανακοίνωνε στο υπουργείο ότι, όπως τον ενημέρωσε η ΓΣΕΕ, χρειάζεται νομοθετική ρύθμιση για να δοθεί το σπίτι στην Κούνεβα, για να μάθει από παρευρισκόμενη δημοσιογράφο ότι το θέμα έχει λήξει και έχουν υπογραφεί και τα συμβόλαια, δεν διστασε να οργανώσει φιέστα με τα κανάλια καλεσμένα.

Την ίδια ώρα, στην «Καθημερινή» δημοσιεύταν συνέντευξη του Χρυσοχόιδη, που χτυπούσε το στήθος του σαν γορίλας και διαβεβαίωνε πως θα αναλάβει προσωπικά τις έρευνες για την ανεύρεση των ταφολίγο δολοφόνων. Η καμπάνια ολοκληρώθηκε με εκπομπή του –πάντα πρόθυμου– Θεοδωράκη στο Mega, που με αριστοτεχνική χρήση του μελό μας οδηγούσε εκεί που ήθελε η κυβέρνηση. Ας δώσει την απάντησή του το κίνημα αλληλεγγύης, ξεκινώντας και πάλι τον αγώνα ενάντια στο δουλεμπόριο, που έχει αφήσει στη μέση.

Πιστοποίηση προσόντων και «διπλωμάτων» από το κεφάλαιο με το φωτοστέφανο του υπουργείου Παιδείας

Οτι η Παιδεία είναι εμπόρευμα το οποίο καλούνται να αγοράσουν οι «πελάτες» και μάλιστα εμπόρευμα του «παράγεται» κάθε φορά για να ικανοποιήσει τις άμεσες και πολύ συγκεκριμένες ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς, πιστοποιεί και ο νέος τίτλος του υπουργείου Παιδείας (υπουργείο Παιδείας, δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων) και η μεταφορά των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων από άλλα υπουργεία σ' αυτό (αρχική επαγγελματική κατάρτιση και εποπτεία των λειτουργών του Εθνικού Συστήματος Σύνδεσης της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση, συνεχίζομενη επαγγελματική κατάρ-

τιση, Ερευνα, Τεχνολογία).

Και αφού αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα και ως μέσο όχι για ν' αναπτυχθεί ολότλευρα η προσωπικότητα του ανθρώπου αλλά για να εφοδιαστεί αυτός ο μελλοντικός εργαζόμενος με τις απολύτως απαραίτητες δεξιότητες που απαιτεί η αγορά, διευρυμένο λόγο έχουν σ' αυτήν όλοι οι «παραγωγικοί φορείς».

Για να δώσει, λοιπόν, το

στήμα η υπουργός Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου είχε διαδοχικές συναντήσεις με την ΕΣΕΕ (Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου), ΕΒΕΑ (Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών), ΓΣΕΒΕ (Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών και Εμπόρων Ελλάδας). Από τις συναντήσεις αυτές προέκυψε ότι το υπουργείο Παιδείας θα δημιουργήσει «εθνικό φορέα πιστοποίησης προ-

σόντων των φορέων και των εκπαιδευτικών», στον οποίο θα κάνουν ουσιαστικά κουμάντο οι «παραγωγικοί φορείς», ενώ τα λογιών λογιών «διπλώματα» που θα χορηγούν οι διάφορες επιχειρήσεις επαγγελματικής, τεχνικής, αλλά και άστυπτης εκπαίδευσης θα αποκτούν προφανώς την εγκυρότητα του κρατικού πιστοποιητικού, αφού ο εθνικός φορέας πιστοποίησης θα στεγάζεται στο υπουργείο

Παιδείας. Στα αντίστοιχα δελτία Τύπου, που εξέδωσε το υπουργείο Παιδείας, στο πνεύμα των όσων συμπεράνωμε παραπάνω, πληροφορηθήκαμε ότι «η σύνδεση της παιδείας και της επαγγελματικής κατάρτισης με την αγορά, αποτελεί για το υπουργείο μεγάλη πρόκληση», ότι «το υπουργείο Παιδείας δεν αφορά τους εκπαιδευτικούς, αλλά όλη την κοινωνία, ιδίως την αγορά» και ότι οι «παρα-

γωγικοί φορείς» είναι για το υπουργείο «πολύτιμοι συνεργάτες και σύμμαχοι».

Αναπαράγοντας δε το μήθο της δια βίου μάθησης και κατάρτισης, που ουσιαστικά είναι το καμουφλάζ της εργασιακής περιπλάνησης και ομηρίας των εργαζόμενων και της ανεργίας και του εφοδιασμού τους με γνώσεις φθηνές, ρηχές, μιας χρήσης που γρήγορα αποχτιούνται και γρήγορα χάνονται, η Άννα Διαμαντοπούλου δήλωσε, στο πλαίσιο της συνάντησης με το προεδρείο των εμπόρων: «Θέλουμε μια παιδεία, η οποία θα πρετοιμάζει τους εργαζόμενους ούτως ώστε εύκολα, την άλλη μέρα, να βρίσκουν δουλειάν!

Γιούλα Γκεσούλη

Το φάντασμα της αποκέντρωσης

ΗΑννα Διαμαντοπούλου ξαναζωντανεύει το φάντασμα της αποκέντρωσης της εκπαίδευσης, ξυπνώντας μνήμες από το παρελθόν, όταν οι σχετικοί νόμοι (2218 και 2240 του 1994) ψηφίζονταν από την τότε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και στο τιμόνι του υπουργείου Παιδείας ήταν ο Γιωργάκης Παπανδρέου.

Η αποκέντρωση, η εκχώρηση δηλαδή αρμοδιοτήτων σε Δήμους και

Νομαρχίες, που χτυπά δήθεν το μονοδιάστατο συγκεντρωτικό κράτος, είναι στην ουσία ένας εύσχημος τρόπος για να απαλλάσσεται το αστικό κράτος από τις ευθύνες του και τις υποχρεώσεις του έναντι της εργαζόμενης κοινωνίας και να φορτώνει τα βάρη σε αυτήν (τα ανταποδοτικά τέλη για τις υπηρεσίες που προσφέρουν οι Δήμοι στους πολίτες τους είναι ένα καλό παρά-

δείγμα). Θυμίζουμε ότι Παπανδρέου και Σκονδαλίδης τότε δήλωναν πως όλες οι αρμοδιότητες της εκπαίδευσης πρέπει να αποκεντρωθούν από τη λειτουργία των σχολείων ως τη μισθοδοσία και τους διορισμούς των εκπαιδευτικών.

Η υπουργός Παιδείας κάλεσε, λοιπόν, στο γραφείο της το προεδρείο της ΚΕΔΚΕ και ανάμεσα στα χαμόγελα που μοίραζε με τον Κακλαμά-

νη, δήλωσε πως «υπάρχουν και μείζονα ζητήματα που αφορούν το ρόλο των δημάρχων στη χωροθέτηση των σχολείων, στη σχολική στέγη, στη λειτουργία του σχολείου» και πως «αυτά αφορούν τη μεγάλη διοικητική μεταρρύθμιση της χώρας στην οποία η αυτοδιοίκηση και στο χώρο της εκπαίδευσης θα πρέπει να παίξει ένα πολύ σημαντικό ρόλο». Παίρνοντας την πάσα ο Κα-

κλαμάνης απάντησε: «Οπως εξηγήσαμε στην κυρία υπουργό επί της αρχής υπόρχει ταυτότητα απόφεων για το ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης τόσο στην προσχολική σύνδεση όσο και στη σχολική εκπαίδευση». Οι τοπικοί άρχοντες οσμίστηκαν νέο πεδίο δύξης λαμπρό και ευχαριστώς δέχονται να παίξουν σ' αυτό με το αζημώτω.

Γιούλα Γκεσούλη

■ «Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών»

Το νέο «καπέλο» της ΚΝΕ/ΠΚΣ

σπαθούν να αποδείξουν στην πράξη ότι το κόμμα έχει δίκιο όταν ισχυρίζεται ότι εκερράζει πολύ κόσμο αλλά αυτό δεν καταγράφηκε στις κάλπες.

Και για την ΚΝΕ/ΠΚΣ για την κατάσταση του φοιτητικού κίνηματος φταίνε όλοι οι άλλοι. Σημειώνουν: «Ακόμα και μεγάλοι φοιτητικοί αγώνες, όπως αυτός για το άρθρο 16, θα εγκλωβίζονται σε αυτάπατές ότι αφείται να φύγει ένας "κακός" υπουργός και θα αλλάξουν όλα, δε θα ανεβαίνει ο βαθμός πολιτικοποίησης των φοιτητών και θα βγαίνουν ολώβητες οι δυνάμεις του δικομματισμού και οι εκπρόσωποί τους σε ΑΕΙ και ΤΕΙ». Ντρέπονται να πουν ότι ο μαζικό φοιτητικό κίνημα του 2006-07 δεν έριξε τον υπουργό Παιδείας, αλλά η ορμή του ανάγκασε το ΠΑΣΟΚ να μην συμμετάσχει στην αναθεώρηση του συντάγματος και έτσι να έρθει μια ώρα γρηγορότερα αυτή η στιγμή.

Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από το φοιτητικό κίνημα του 2006-07. Τότε που η ΚΝΕ/ΠΚΣ ακολουθούσε τη γνωστή διαλυτική της γραμμή με χωριστές πορείες και συγκεντρώσεις, τότε που το ίδιο το κίνημα την έκανε στην άκρη. Δηλαγή συσχετισμών στο κοινωνικό

κόμμα ή η νεολαία του ανεβάσουν τα ποσοστά τους θα υπάρχει νίκη! Πολιτικοποίηση για την ΚΝΕ/ΠΚΣ είναι να μαζεψει όσες επιρροές και μελη μπορεί, ώστε να τους βάλει σαν αρνία να συμφωνούν με την γραμμή και να ψηφίζουν βέβαια στις εκλογές.

Μπορεί όλα αυτά να τονώνουν το πεσμένο ηθικό τον κομματικών μελών και των επιπροσών τους, αλλά το πρόσωπο της ΚΝΕ/ΠΚΣ είναι να μαζεψει όσες επιρροές και μελη μπορεί, ώστε να τους βάλει σαν αρνία να συμφωνούν με την γραμμή και να ψηφίζουν βέβαια στις εκλογές.

Τον πρόσφατη πράξη της ΚΝΕ/ΠΚΣ στην οποία αποδείχθηκε ότι η συγκεντρώση της γραμμής με χωριστές πορείες και συγκεντρώσεις, τότε που το ίδιο το κίνημα την έκανε στην άκρη. Δηλαγή συσχετισμών στο κοινωνικό

ρά του. Αυτή τη φορά δείχνουν πιο προετοιμασμένοι. Ως τώρα μας συνήθιζαν να στήνουν τα «συντονιστικά» τους με αποφάσεις γενικών συνελεύσεων. Επειδή, όμως, αυτό τώρα δεν τους βγαίνει, με μια διαδικασία-εξπρές διάλεξαν το δρόμο των «επιπροσών αγώνων», ώστε να προλάβουν να ενσωματώσουν (το ανθρακό τα καταφέρουν είναι άλλο ζήτημα) το όποιο φοιτητικό σκίρτημα προκύψει. Φτιάχνουν δηλαδή ένα «ΠΑΜΕ» φοιτητών, το οποίο θα διοργανώνει χωριστές πορείες, στις οποίες μαζί με το ΠΑΜΕ θα μπορεί να καταγγέλει όλους του υπόλοιπους ως μηταξικούς και ξεπουλημένους, που γίνονται ουρά της ΓΣΕΕ. Ετσι, θα συνεχίζουν ευτυχισμένοι το δρόμο τους στις περιχαρακωμένες κομματικές γραμμές.

Το φοιτητικό κίνημα έχει πλέον κατακτήσει το δικό του τρόπο οργάνωσης. Οταν το κίνημα βρίσκεται στο δρόμο και αγωνίζεται, δεν έχει ανάγκη ούτε τα ΔΣ ούτε τα συντονιστικά-κομματικά καπέλα. Μέσα από τις γενικές συνελεύσεις και τις αμεσοδημοκρατικές επιπροσώπες που το ίδιο φτιάχνει βρίσκει το δικό του συντονισμό. Δεν θα είχα-

με καμία αντίρρηση στο να συντονίζονται σήμερα επιπροστές αγώνα που το ίδιο το κίνημα έχει φτιάξει. Βλέπουμε, όμως, έστω και την παραμικρή κίνηση μέσα στους φοιτητές; Φοίνεται πουθενά η διάθεση για δράση, ώστε οι φοιτητές να νιώσουν την ανάγκη να οργανωθούν παραπέρα, όπως έχει γίνει παλιότερα; Το μόνο που φαίνεται είναι ότι το φοιτητικό κίνημα είναι αικόμα μουδιασμένο, ότι έχει χάσει με την απράξια του πολύτιμο χρόνο και ότι πρέπει άμεσα να αρχίσει να ονασυγκροτείται.

Με «μέτωπα» που σκοπού έχουν να βάζουν κάτω από την κομματική αγκαλιά την

ΚΟΝΤΡΑ

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 5

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Ακούγαμε Βασίλη, ακούγαμε Θανάση, αλλά ότι δα φτάναμε στην κατάντια ν' ακούμε και Γιώργο Παπακωνσταντίνου –και μάλιστα σχεδόν καθημερινά– δεν το φανταζόμασταν... Εξουδενωμένοι σύντροφοι, κουράγιο!... Και... σα χύνει δις ο Σαχινίδης [σαχινίδης], κοιτάτε πού τα χύνει τα δις...

Ας πάμε να διασκεδάσουμε τον πόνο μας. Πού, δα μου πείτε. Σας έχουμε δύο προτάσεις: ή Αγγλία ή Αμερική. Σαν σήμερα πριν από 51 χρόνια η ανδρωπότητα υποδέχθηκε μάκρια συγκίνησης τον prince Charles of Wales, τον Κάρολο ντε, αυτόν με την καμήλα. Την ίδια ημέρα αλλά πριν από 55 χρόνια, η γη της επαγγελίας και της απαγγέλιας [κατηγοριών] υποδέχθηκε την Condoleezza, χωρίς σχόλια.

Και οι καημένοι οι «Rainbow» όμροι των «stage» πρέπει να ήταν... Θυμήθηκα ότι έκαναν κι ένα live με τίτλο «on stage»... Μάλλον εκεί δα απέκτησαν εργασιακή εμπειρία, ειδικά εκείνοις ο αξέπεραστος Richie Blackmore! Ενας αυτός κι ένας ο Καζαντζίδης σε μέταλο...

Οχι ότι μας έπιασε και κανένα κόψιμο, αλλά ο πρόεδρος Χεριχέρης γιατί αραίωσε απ' την πιάτσα; Από το ένα στο άλλο, είπα χεριχέρης και δυμήδηκα το περιστέρι που τον κουτσούλισε (άκου «γούρι» τα σκατά!)... Λοιπόν, όπως δα δείτε και στη σήλη του «περιστεριού και του κορυδαλλού», εκτός του υπουργού Εξωτερικών μίστερ Παπανδρέου και του υπουργού Οικονομικών χερ Παπακωνσταντίνου, δεν υπάρχει συνωνυμία μεταξύ υπουργών! Κάθε υπουργός και άλλο μικρό όνομα! Μετά την ομαδοποίηση των επωνύμων (ίδια αρχικά υπουργών και υφυπουργών στα ίδια υπουργεία) που καθόρισε τη διανομή των ρόλων, έχουμε την πλήρη διαφοροποίηση σε μικρά ονόματα. Προσεγμένες και πολύ γουάσο τοποθετήσεις. Θα λες Μιχάλης και δα ξέρεις ότι είναι για το προ-πο, δα λες Παύλος (ποιος βασιλιάς ρε;) και δα ξέρεις ότι είναι του πολτού (ποιου βασιλικού πάλι ρε;)... Ενα άλλο άξιο επισήμανσης σημείο –για να περνάει η ώρα– είναι ότι από 36 υπουργούς και υφυπουργούς, μόνο το επίθετο του Αρναούταρη αρχίζει από φωνήν! Τι δα γίνουμε εμείς οι της λεξιπλασίας και τον αρκτικόλεξων ρεεες;

Κύριε lesson! Καλέ, αυτός ο Μάρκος Μπότσαρης, ο υφυπουργός με έδρα την Μακεδονία (ποια βρόεια και νότια ρε;) τι ακριβώς κάνει; Ενώ στο περιβάλλον, είδες; Ο ένας υφυπουργός Μανιάτης, ο άλλος Μωραΐτης (Θάνο, δέλεις να πεδάνω;)!! Στο δε προ-πο δύο μακεδόνες, στο πολτού δύο επανήσιοι και πάιει κλαίγοντας ως προς τις διάφορες ομαδοποίησεις. Τις οποίες μόνο η «Κ» έχει ανιχνεύσει και καταγράψει, σε παγκόσμιο επίπεδο...

Η σήλη χρεμετίζει και ακολούθως χαιρετίζει την αναδόμηση της ασφάλειας στα πρότυπα του FBI, όπως δήλωσε ο υπουργός προ-πο (με αρμοδιότητα και στους πράκτορες και στα πρακτορεία προ-πο). Η οποία μετατρέπεται πλέον με απροκάλυπτο τρόπο σε ομοσπονδιακό γραφείο ερευνών (στεκόμαστε στον όρο «ομοσπονδιακό» που απαντά σε παλαιότερα ρητορικά ερωτήματα). Μένει τώρα και η αναμόρφωση της ευελιξίας, ώστε να ολοκληρωθεί η εφαρμογή του δόγματος ευελφάλειας (flexicurity) και σε αυτό τον τομέα της αντικοινωνικής ζωής. Στο μεταξύ, από μίσθιρους πολιτικούς αντιπάλους των έμμισθων του ΕΚΚΚΣ (βλέπε φύλλο 573), κακοήδεις χαρακτηρίστηκαν οι χαρακτηρισμοί που χαρακτηρίζουν την χαρακτηριστική έλλειψη ευελιξίας, καθώς και οι αίρετις προτάσεις που υπέβαλε η ΧΕΣΤΗΚΕ (Χειμερινή Επιτροπή Στήριξης Κατοίκων Εξαρχείων). Ψυχή βαθιά, δαμαγένη βαθιά, σύντροφοι...

«Η αυτονομία είναι τόσο παλιά όσο και το κράτος, γ' αυτό και οι αιφελείς γάλλοι του XVIII αιώνα δεν μιλούσαν για πολιτισμένους λαούς, μα για λαούς αστυνομεύμενους (nations policees). Οι αδηναίοι ίδρυσαν μαζί με το κράτος τους και αστυνομία, μια σωστή χωροφυλακή από πεζούς και έφιππους τοξότες, κυνηγούς της υπαίθρου (...) Η χωροφυλακή αυτή όμως σχηματίστηκε από δούλους. Τόσο εξευτελιστική φαίνοταν στον ελευθέρο αδηναίο αυτή η υπηρεσία του χωροφύλακα, που προτιμούσε να τον πάινει ο οπλισμένος δούλος, πάρα να ασχολείται ο ίδιος με τέτοιες απιμωτικές πράξεις. Εδώ εκφράζεται ακόμα η παλιά νοοτροπία των γενών. Το κράτος δεν μπορούσε να υπάρχει χωρίς την αυτονομία, μα ήταν ακόμα νέο και δεν είχε ακόμα αρκετό ηδικό κύρος για να κάνει σεβαστό ένα επάγγελμα που αναγκαστικά φαίνοταν απιμωτικό στα πρώην μέλη του γένους» (Friedrich Engels – «Η καταγωγή της οικογένειας, της απομικής ιδιοκτησίας και του κράτους»).

Γεια σου πολύγλωσσες σύντροφες, «μιάρα τσούντρας» και ένδοξε κονδυλοφόρες της «Σημαιόνθα Τσουλόφσκαγια». Ήπια ένα μπουκάλι ουίσκι που έγραφε «750 ml» για να ξεχάσω και... σε δυμήδηκα! Νόμιζα έλεγε 750 μλ!... Να σαι καλά λεβέντη.

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

Ο αυθεντικός Νενέκος (δε χωρούσαν όλοι)

■ 101η συνεδρίαση Παρασκευή, 6.11.09

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας Στ. Ματαγιοκίδης ξεκαθάρισε από την αρχή ότι δεν πρόκειται να διαφοροποιηθεί σε τίποτα από τη «λεπτομερή, εμπεριστατωμένη και απόλυτα τεκμηριωμένη» αγρούση του συναδέλφου του. Ετσι, το μόνο που έμεινε να περιμένουμε ήταν τυχόν διορθώσεις στην επιχειρηματολογία της ενιαίας και αδιάρετης εισαγγελικής αρχής, η οποία υποκριτικά παρουσιάζεται σαν ανεξάρτητη αρχή, στην ουσία όμως ανήκει στον στιλιρό πυρήνα του καταστατικού μηχανισμού, γ' αυτό και ουδέποτε εμφανίζονται διαφοροποιήσεις μεταξύ των εκπροσώπων της.

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας, όμως, θεωρεί πως κατέχει και τα ιδεολογικά και πολιτικά ζητήματα. Γ' αυτό και έκεινης με το ιστορικό μέρος, όπως το απεκάλεσε. Και βέβαια, από τις πρώτες κιδιάς φράσεις του μας αφήσε... χωρίς μαλλιά, μιλώντας για διάσπαση του ΚΚΕ το 1968, ανάμεσα σε «ΚΚΕ εξωτερικού όπως αποκαλούνταν» (αν το μάθαινε η Παπαρήγα, μήνυση θα του έκανε!) και το «ΚΚΕ εσωτερικού, το οποίο μετεξελίχθηκε στο Συναπτισμό της Κοινοβουλευτικής Αριστεράς και της Προδόου!!!» Αν δεν γνωρίζεις ούτε τα ονόματα ούτε την ιστορική διάδρομη των μεγάλων οργανώσεων της κοινοβουλευτικής αριστεράς, τι τα θέλεις τα υπόλοιπα; Για να μην τον αδικήσουμε, πάντως, πρέπει να παραδεχτούμε ότι, σε αντίθεση με το συναδέλφο του, που απλά διάβαζε το κείμενο της πρωτόδικης απόφασης, χωρίς και να πολυκαταλαβάνει τι διαβάζει, ο αναπληρωτής έδειξε ότι κάτι ξέρει, κάτι προσπάθησε να καταλάβει, ότι κάποια επαφή με την πολιτική προγματικότητα έχει. Γ' αυτό και η γέρευση του ήταν απόδειξη της εισαγγελικής πρόστασης και της κατηγορίας γενικότερα.

Ο Σκαμπαρδώνης, αφού σημείωσε ότι με τίποτα δεν θα ήθελε να βρίσκεται στη θέση των δικαστών, που πρέπει να συνυπολογίσουν τουλάχιστον 25 διαφορετικές παραμέτρους προκειμένου να βγάλουν απόφαση, έκινησε με μια προβοκάτσια σε βάρος του Χρ. Τσιγαρίδα, συνδέοντάς τον με την έμμεσως πλην σαφώς– με τη... «Σέχτα Επαναστατών». Αφού η «Σέχτα» την έπεισε στην Κυριακίδην και αφού ο Τσιγαρίδας τον δηλώνει αισιόδοξος για την επανάσταση της Κατηγορίας γενικότερα...

– Ο ΕΛΑ είχε ιεραρχική δομή, είχε καθοδηγητική ομάδα ή κεντρικό συμβούλιο ή κάποιο άλλο όργανο! Απόδειξη; Το γεγονός ότι στα πληροφοριακά του δελτία αναφέρει συνυπευθυνότητα σε ενέργειες με άλλες ομάδες! Ράβδος εν γνωίᾳ, άρα βρέχει! Δεν θα μπορούσε –αις πούμε– κάποιος από τους αυτόνομους πυρήνες να κάνει μια ενέργεια μαζί με άλλη οργάνωση! Πώς το ξέρει; Εμφανίστηκε όλος ο ΕΛΑ στο δικαστήριο και κάθε μέλος του μίλησε για τον αικριβή ρόλο που είχε στην οργάνωση; Λεπτομέρειες...

– Η Κυριακίδην είναι μια ξεχωριστή περίπτωση ανθρώπου. Εμφορεύεται από μίσος, εκδικητικότητα, μανία κατά του Κανά, αλλά ένας εμπαθής μάρτυς δεν είναι κατ' ανάγκην και ψευδομάρτυς (και η αμφιβολία; Εξαφανίζεται και αυτή ως στοιχείο του Δικαίου, μπροστά στη σκοπιμότητα). Μπορεί ορισμένα περιστατικά η Κυριακίδην να τα ανέφερε διαφορετικά στις διαδοχικές καταθέσεις της, αλλά έδωσε τις

εξηγήσεις της, που έπεισαν τον εισαγγελέα. Στα βασικά σημεία λέει την αλήθεια και αυτή διασταύρωνται με τις καταθέσεις των Πομάνη, Σιάζου και Τόγκα, που είναι ειλικρινείς μάρτυρες και όχι κατασκευασμένοι. Κατά συνέπεια, ότι στηθήκε είναι αληθινό διότι... δε μπορεί να είναι στημένο.

Ετσι, σε λιγότερο από μία ώρα, ο αναπληρωτής εισαγγελέας έβγαλε την υποχρέωσή του, καταλήγοντας πως συμφωνεί σε όλα με την πρόταση του συναδέλφου του.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Τετάρτη 11 Νοέμβρη με την αγόρευση του συνήγορου πολιτικής αγωγής, ενώ τη Δευτέρα 16 Νοέμβρη θ' αρχίσουν οι αγορεύσεις των σ

Μπάχαλο και κοροϊδιλίκι

Στις 22 Οκτώβρη, η Τ. Μπιρμπιλή έδωσε την πρώτη συνέντευξή της στους διαπιστευμένους συντάκτες του υπουργείο Περιβάλλοντος. Μεταξύ των άλλων ανακοίνωσε ότι υπάρχει ένα νομοσχέδιο για τα καφένα, το οποίο μάλιστα είχε ετοιμαστεί προεκλογικά (από ομάδα εργασίας με επικεφαλής τον υφυπουργό Μανιάτη). Ταυτόχρονα, ανακοίνωσε ότι η περιβόλητη «δημόσια διαβούλευση» θα είναι σύντομη ώστε να μπορέσει να καταθέσει το νομοσχέδιο στη Βουλή. Βιαζόταν, δηλαδή. Η περιβόλητη «δημόσια διαβούλευση» κράτησε μόλις μια βδομάδα (26 με 30 Οκτώβρη). Στις 30 Οκτώβρη ανακοινώθηκε στον ιστότοπο του υπουργείου, ότι «η δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση ολοκληρώθηκε με επιτυχία. Θέλουμε να σας ευ-

χαριστήσουμε για τη συμμετοχή σας. Τα σχόλια και οι απόψεις σας, μετά από σχετική επεξεργασία από τα αρμόδια στελέχη του υπουργείου, θα ληφθούν υπόψη στο τελικό σχέδιο νόμου, το οποίο θα κατατεθεί στη Βουλή».

Στις 5 Νοέμβρη, που το νομοσχέδιο θα έπρεπε κανονικά να έχει κατατεθεί στη Βουλή, το υπουργείο Περιβάλλοντος έστειλε ένα «ενημερωτικό σημείωμα», στο οποίο ανέφερε: «Θα καθυστερήσει λίγες μέρες η καταθεση του νομοσχεδίου «για την προστασία των διασών και των διασικών εκτάσεων του Νομού Αττικής που επλήγησαν από τις πυρκαγιές του Αυγούστου 2009 και λοιπές διατάξεις». Αιτία, ο απρόσμενα μεγάλος αριθμός προτάσεων φρέρων και σχολίων ειδικών επιστημόνων και πολιτών που κα-

τατέθηκαν κατά τη διάρκεια της δημόσιας διαβούλευσης του σχεδίου νόμου. Ο όγκος του υλικού που συγκεντρώθηκε, απαιτεί επεξεργασία πέραν του προβλεπόμενου χρόνου με αποτέλεσμα τη μικρή καθυστέρηση στην κατάθεση του νομοσχεδίου.

Να τελειώνει το δουλεμα, κυρία Μπιρμπιλή. Το νομοσχέδιο δεν το έχετε στείλει ακόμη στη γενική γραμματεία της κυβέρνησης, όπως μας είπε αρμόδιος υπηρεσιακός παράγοντας. Από εκεί σας είπαν να το κρατήσετε στο συρτάρι σας, γιατί και να πήγαινε δεν θα ήξεραν τι να το κάνουν, αφού δεν έχουν ορίσει τη νέα σύνθεση της Κεντρικής Νομοπαρασκευωτικής Επιτροπής, που ελέγχει όλα τα νομοσχέδια. Η γενική γραμματεία της κυβέρνησης ελέγχει όλο το νομοθετι-

κό έργο. Σ' αυτήν απευθύνεται κάθε υπουργός που θέλει να πρωθήσει μια νομοθετική ρύθμιση, αυτή ελέγχει τη ρύθμιση (μέσω της KENE) και αυτή δίνει την τελική έγκριση για να κατατεθεί το νομοσχέδιο στη Βουλή. Τι αποδεικνύεται; Οτι το ΠΑΣΟΚ, που ήταν «έτοιμο να κυβερνήσει», δεν έχει φτιάξει ούτε τον απαραίτητο μηχανισμό για να κάνει νομοθετικό έργο. Εκτός από το υπουργείο Οικονομικών, παντού βασιλεύει ένα απέραντο μπάχαλο.

ΥΓ: Την Τρίτη, με απόφαση του πρωθυπουργού ορίστηκε ο πρόεδρος της KENE (ο επίτιμος αντιπρόεδρος του ΣΤΕΦ. Στεργιόπουλος). Αναμένεται ο διορισμός των υπόλοιπων 17 τακτικών μελών της (στα μέλη της KENE μπορούν να προστεθούν μέχρι πέντε έκτακτα μέλη)!

Το παραμύθι έλαβε τέλος

Ακόμα και ο πιο πράσινες λοχανούλαδες αρνούνται πλέον να παίζουν το παιχνίδι των δήθεν αξιοκρατικών προσλήψεων για τα πόστα των γενικών και ειδικών γραμματέων, μέσω βιογραφικών που υποβάλλονται ηλεκτρονικά. Προσπαθώντας να διαφυλάξουν τη σοβαρότητά τους, ψέγουν πλέον την κυβέρνηση, διότι τις ενέπλεξε σ' ένα προπαγανδιστικό παιχνίδι που κατέληξε σε φιάσκο, αφού στα πολιτικά αυτά πόστα διορίζονται καραμπινάτοι Πασόκοι, στελέχη με πολυετή διαδρομή σε οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ, γραφεία υπουργών, κρατικές επιχειρήσεις. Ακόμη και πρώην βουλευτές που δεν κατάφεραν να

επτανεκλεγούν.

Προκλητικός ο υφυπουργός Παιδείας Ι. Πανάρετος, που ο Παπανδρέου όρισε υπεύθυνο για το «κοσκίνισμα», αφού δήλωσε ότι «δεν είπαμε ποτέ ότι θα αποκλείσουμε τα αξιόλογα στελέχη που έχουν σχέση με το ΠΑΣΟΚ», μας έψεξε κιόλας: «Έγινε λάθος ανάγνωση του εγχειρήματος: Εμείς είπαμε ότι πρέπει να επιλεγεί μεταξύ των καταλληλότερων, αυτός που έχει το καλύτερο βιογραφικό. Οχι το ανάποδο. Και ο καταλληλότερος, φυσικά, πρέπει να συμφωνεί με το κυβερνητικό πρόγραμμα και να μπορεί να συνεργαστεί με τον υπουργό».

Μεταξύ αυτών που διορίστηκαν είναι

και έως πρότινος μέλος του ΔΣ της μεγαλοκατασκευαστικής ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ. Η περίης ο λόγος Μαρία Καλτσά τοπιθετήθηκε γενική γραμματέας Χωροταξίας και Αστικής Ανάπτυξης, δηλαδή... στην κατάλληλη θέση. Ετσι, μετά τον Κ. Θέο, μέλος του ΔΣ της «Νηρεύς», που λύνει και δένει στο Μαξίμου ως ένας από τους κορυφαίους συμβούλους του Παπανδρέου, έχουμε και την Καλτσά και ποιος ξέρει πόσους και πόσες ακόμη, για να επιβεβαιωθεί πως το ΠΑΣΟΚ... θα πατάξει τη διαπλοκή και τη διαφθορά.

Καλή η προπογάνδα, αλλά όταν δεν έχει υλικό αντίκρυσμα ξεφουσκώνει γρήγορα και γίνεται μπούμερανγκ.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Δεν σας κρύβω ότι για σαράντα μέρες, από την εθνοσωτήριο 4η Οκτωβρίου μέχρι και τώρα, παραμένω ταμπουρωμένος εις την οικεία οικία μου! Οχι, δεν διάγω περίσσοδο λοχίας ακρού -ως γνωστόν- δεν θα γίνω ποτέ μπέριδα, αλλά αποστρέφομαι και τους λοχίες. Απλώς φοβάμαι παιδιά μου, φοβάμαι συνετεία όσων άκουγα τόσο καρό για τους αντιεξουσιαστές από τα ΜΜΕ (θα θυμάστε: αρχικά των ογγιλικών λέξεων Masturbation Media Emissary, που στα ελληνικά slang και την αργοκά της καθημερινότητας μεταφράζονται ως Μέσα Μαζικής Εξημέρωσης). Φοβάμαι γιατί, όπως διδάσκουν τα πάντα γνωρίζοντα ΜΜΕ, οι βδελυροί αντιεξουσιαστές -σε συνέχεια των κομμουνιστών του παρελθόντος- σπάζουν μαγαζιά βιοπλαστών, προβαίνουν σε πράξεις τυφλής ή έχουσας καταφράκτη βίας, καταλύουν την έννομη τάξη και επιθυμούν να φέρουν χάος στην κενωνία. Και αυτοί ταύτοι οι αντιεξουσιαστές, για τους οποίους μέχρι καθαρό εσωβράκο, τώρα είναι στην εξουσία! Ωμέ και τρισάλι, πώς έγινε αυτό παιδιά μου; Πώς δόθηκε η πάνωσηπτος και άμωμος -όπως προκύπτει και από πλείστες όσες δικαστικές αποφάσεις- εξουσία σε ανθρώπους που ευθαρσώς κι ευθραυσώς δηλώνουν αντιεξουσιαστές; Πού είναι ο θεός της Ελλάδος να προστατέψει την πατρίδα μας; Διότι, τι είναι η πατρίδα μας παιδιά μου; Μην είναι οι κάμπτοι; Μην είναι οι κινέζικοι σταθμοί εμπορευματοκιβωτίων και τα μεγάλα γερμανικά τεχνικά έργα; Μην είναι οι αποικιοκρατικές συμβάσεις, οι γυμνές και τοτίστες επενδύσεις που απεκδύνουν τον πλούτο που σωρεύουν τα υποζύγια εργασίας (απασχόλησης όπως προβάλλεται πλέον) και φορολογίας, οι κατά το παγκονιώνας λεγόμενο μαλάκες, βασιζόμενες επί του σχεδίου «μπάτε σκύλοι αλέστε»; Μην είναι οι «αναπτυξιακές» παραγγελίες τύπου Μπανανίας προς δυναμάς κι ανατολάς; Οχι παιδιά μου! Η πατρίδα μας άνθεξε μύρια δεινά κι ορθοπόδησε, διασώζοντας εαυτόν εις τους αιώνες. Αντεξε τα δελτία εκτάκτων καιρικών φαινομένων της γάμα-γάμα πιπί (για την Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας οιμιλώ, αδαείσ!) που ήδη προβαίνουν σε σποραδικούς τηλεοπτικούς βιμβαρδισμούς.

Αναρωτώμενος αν θα αντέξουμε τόση αντεξουσία στο γκουβέρνο και ξεκαθαρίζοντας ενυπόγραφα ότι δεν παρέχωνται είδους ψυχική συνδρομή, παραθέτω από ένα δύστυχο δίστηχο ενός εκάστου αντιεξουσιαστή:

Γιώργος: Σαν δω τα σκύρα αργότερα, αφ' ότου κυβερνήσω θα πάρω ένα ποδήλατο και θα αυτοκτονήσω...

Τίνα: Ω, Γιώργο! Ενθυμείσθε; Ήταν στο γυμναστήριο! Εσείς από ποδήλατο, εγώ παιδί μυστήριο...

Θεόδωρος: Τη διαφορά του καθιστού απ' όρθιο μαλάκια την εδιδάχθην στη Βενέσεν. Εκτοτε ζώ για πλάκα!

Γιάννης: Της Πάρου τα αυθαίρετα, της Μύκονος οι κώλοι από κλητήρας δήμαρχος και από κει στην πόλη.

Λούκα: Μου κάψων' το γραφείο! Τι έκανα κολάσιμο; Κάτσε καλά φωνάζανε παλιά και στον Γεράσιμο...

Ευάγγελος: Είπε για μένα ο χοντρός, μόλις λίγο πιο πάνω; Χοντρός κι εγώ, μα δείτε: από στόματος δεν κλάνω.

Ανδρέας: Κρατάω από Θήβα 'γω, Πάτρα μα και Ληξούρι το μέλλον θα 'ναι άνυδρο, γι' αυτό κρατώ παγούρι.

Αννα: Εγώ είμαι η Αννα που έφτιαξε την «ΑΕΜ Κομνηνός» ξέχασα τα νταμάρια πτια. Ευελφάλεια, κοινώς...

Μαριλίζα: Απ' τη Σορβόνη έρχομαι και στο Ε.Σ.Υ. κανέλα 'γω θα γιατρέψω τους γιατρούς! Παιζω για τη φανέλα.

Δημήτρης: Εγώ 'μαι οδοντίατρος, μα δόντια δεν γνωρίζω απ' τα βουνά κατέβηκα και πίσω δεν γυρίζω.

Μιχάλης: Λέτε να μου κρεμάσουν κι άλλα τενεκεδάκια αν Τρίτη και δεκαεφτά, πιάσω έξι-εφτά παιδάκια;

Χάρης: Μου 'δωσαν τη διαφάνεια εμένα του χοντρούλη

KONTRA

Το μετέωρο βήμα του κορμοράνου...

Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε υποσχεθεί ότι θα δώσουμε περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα της χρηματοδότησης του νέου γηπέδου του Παναθηναϊκού στον Ελαιώνα. Η πρόσφατη επίσκεψη του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξη Τσίπρα στο ΥΠΕΧΩΔΕ (η αλλογή του υπουργείου σε Περιβάλλοντος, αφορά μόνο το όνομα) και η συνάντηση του με την υπουργή Τίνα Μπιρμπίλη, εκτός από την πολιτική της σημειολογία (για την οποία θα διαβάσετε στις πολιτικές στήλες της «Κ»), επανέφερε στην επικαιρότητα το θέμα της Διπλής Ανάπλασης και της ανέγερσης του νέου γηπέδου των πράσινων. Ας πάρουμε το κουβάρι από την αρχή!

Πριν από ένα μήνα (μέσα Οκτώβρη), με αφορμή την απόφαση της Ολομέλειας του ΣΤΕ, που έβγαλε «συνταγματικό» το γήπεδο και αποσύνδεσε την ανέγερσή του από το εμπορικό κέντρο του Βαθού, η ΠΑΕ Παναθηναϊκός ζήτησε από τον Δήμο Αθηναίων να προχωρήσει σε δυο ενέργειες. Την παροχώρηση εγγυητικής επιστολής 20.000.000 ευρώ από την ονοματοδοσία του γηπέδου και τη χωροθέτηση εκ νέου 1.000 θέσεων στάθμευσης. Το «αίτημα» για εγγυητική δημιουργεί μια ένταση ανάμεσα σε Παναθηναϊκό, Δήμο Αθηναίων και Βγενόπουλο. Οπως ισχυρίζονται οι πράσινοι (και μάλλον έχουν δίκιο), από τη σύμβαση τους με το Δήμο προκύπτει ότι από τη μέρα έκδοσης της οικοδομικής άδειας ο Δήμος Αθηναίων θα έπρεπε να δεσμεύσει τα 20.000.000 ευρώ, που προβλέπονται από τη συμφωνία για την ονοματοδοσία. Οι πράσινοι θέλουν να χρησιμοποιήσουν τα 20.000.000 ευρώ στις διαπραγματεύσεις τους με τις τράπεζες για τη χορήγηση δανείου ανέγερσης του γηπέδου και ζητούν ενεργοποίηση του συγκεκριμένου όρου. Επιπλέον, με αυτά τα φράγκα στο ταμείο τους, οι «πολυμετοχικοί» δε θα ήταν αναγκασμένοι να προχωρήσουν σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της ΠΑΕ.

Τα παραπάνω έρχονται σε ευθεία αντιπαράθεση με τα συμφέροντα του Βγενόπουλου. Ο πρώην μεγαλομέτοχος και πλέον απλός οπαδός και μέτοχος, παρά τη δημόσια δήλωσή του ότι δεν θα ασχοληθεί πλέον με τα διοικητικά της ομάδας, έχει τοχθεί υπέρ της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου, γεγονός που είναι απίθανο αν δοθεί από το Δήμο η εγγυητική επιστολή. Καταλαβαίνετε πόσο μπλέκουν τα πράγματα. Η Marfin, στην

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

οποία
έχει κα-
τοχυρω-
θεί το
όνομα

του γηπέδου και η οποία θα πρέπει να πληρώσει τα 20.000.000 ευρώ, είναι εταιρία του Βγενόπουλου. Τόμπολα και στο δημαρχείο κρεμούν πλερέζες. Τα πράγματα γίνονται δυσκολότερα από το γεγονός ότι στη σύμβαση που υπάρχει ανάμεσα στο Δήμο και τη Marfin, ότι η εγγυητική επιστολή θα πρέπει να κατατεθεί πέντε μέρες μετά την έναρξη λειτουργίας του γηπέδου, δηλαδή το 2011. Με άλλα λόγια, ο Δήμος έχει υπογράψει όλα με την ΠΑΕ Παναθηναϊκός και άλλα με τη Marfin!

Πώς θα βρεθεί λύση; Προς το παρόν, ο Κακλαμάνης στέλνει τη μπάλα στην εξέδρα και προσπαθεί να κερδίσει χρόνο. Καταρχήν, δίλωσε ότι θα περιμένει να καθαρογραφεί η απόφαση του ΣΤΕ για να τη μελετήσουν οι νομικοί του Δήμου Αθηναίων (άσχετο με το θέμα της ονοματοδοσίας), στη συνέχεια μέσω του Θόδωρου Μπεχράκη (πρόεδρος της Εταιρίας Ειδικού Σκοπού) κάλεσε τα δυο μέρη να συναντηθούν και να βρουν μια λύση για να συνεχιστεί απρόσκοπτα η διαδικασία ανέγερσης του γηπέδου, στο ΔΣ του Δήμου Αθηναίων δεν έβαλε το θέμα προς ουζήτηση και τελος, στις 21/10, μέσω της ΕΕΣ, απέρριψε το αίτημα της πράσινης ΠΑΕ ως αρβάσιμο, επιλέγοντας τη σύγκρουση με τους πράσινους και ήταν πιθανή δικαστική διαμάχη, αφού δεν υπάρχουν τα φράγκα που πρέπει να δώσει. Από την πλευρά της, η υπουργός ΠΕΧΩΔΕ δήλωσε: «Συζητήσαμε, κατ' αρχήν, για τα θέματα που αφορούν στο Λεκανοπέδιο, θέζαμε τα θέματα του Ρυθμιστικού, του Ελληνικού, των μεγάλων ζωνών πρασίνου που πρέπει να δημιουργηθούν στην Αττική και καταλήξαμε βέβαια με το θέμα του Ελαιώνα, στο οποίο υπάρχει και μια συναντήληψη για το πώς πρέπει να προχωρήσουμε».

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το θέμα αφορά απλά και μόνο μια αντιπαράθεση ανάμεσα σε επιχειρηματικά συμφέροντα και κακώς αφιερώνουμε τόσο χώρο στη στήλη. Η πιθανότητα, όμως, να βγουν από τα ταμεία του Δήμου, δηλαδή από τη δική μας τοσέπη, τόσα πολλά φράγκα, για να μπουν στο ταμείο της ΠΑΕ Παναθηναϊκός, νομίζω ότι μας δικαιολογεί.

Οσον αφορά στο θέμα της χωροθέτησης των 1.000 θέσεων στάθμευσης, δεν υπάρχει άμεσο οικονομικό ενδιαφέρον, υπάρχουν όμως τεράστια επιχειρηματικά συμφέροντα που κονταροχτυπούνται γύρω απ' αυτό το «αθώο» θέμα. Για να προχωρήσουν απρό-

■ ΟΜΑΔΑ ΕΝΤΕΚΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ Νέα Υόρκη, σ' αγαπώ

Η δεύτερη από μια σειρά ταινιών με τον τίτλο cities of Io του παραγωγού Εμανουέλ Μπενγκπίχ εκτυλίσσεται στη Νέα Υόρκη. Στόχος να αναδειχτεί το πολιτισμικό φόντο κάθε μιας πόλης μέσα από ένα παζλ ερωτικών ιστοριών. Επόμενες πόλεις στη σειρά θα είναι το Ρίο ντε Τζανέιρο, η Σαγκάη, η Ιερουσαλήμ και η Βομβάη. Τώρα, θα πείτε, που κολλάει η Ιερουσαλήμ που μόνο σαν πόλη της πιο άθλιας (λόγω των Παλαιστινίων) καταπίεσης θα μπορούσε να εκληφθεί, αυτό προφανώς έχει να κάνει με τους εμπλεκόμενους στην παραγωγή Εβραίους του Χόλιγουντ.

Πάντως, θα πρέπει εξαρχής να σημειώσουμε ότι η παρούσα ταινία είναι εμφανώς και απροσδόκητα καλύτερη από την πρώτη που γυρίστηκε στο Παρίσι. Έχει ειρόμ, συνέχεια, ομοιόγενεια, χιούμορ και μερικές φορές έμπνευση. Επίσης, αποπνέει το γοητευτικότερο στοιχείο αυτής της πόλης, που δεν είναι άλλο από την πολυφυλετικότητά της, καθώς και τις δύσκολες συνθήκες των αποξενωμένων μεγαλουπόλεων που οδηγούν τους ανθρώπους σε απεγνωσμένη αναζήτηση της αγάπης και της απλής επαφής. Φυσικά, ο έρωτας έχει πολλές εκφράσεις κι εδώ βλέπουμε την πιο ρομαντική, την πιο «καθαρή» και κατά συνέπεια την πιο ανώδυνη πλευρά του. Επίσης, βλέπουμε μια μόνο πλευρά, πάλι την πιο ανώδυνη, της Νέας Υόρκης. Είναι κατανοητό ότι με μία έννοια αυτή η πόλη είναι ο ομφαλός της γης, η αναμφισθήτη μητρόπολη του παγκόσμιου καπιταλισμού, μια από τις πιο ενδιαφέρουσες πόλεις του κόσμου. Ταυτόχρονα «η πόλη που δεν κοιμάται ποτέ», όπως την αποκαλούν, έχει τα πιο εξοντωτικά ωράρια, τη μεγαλύτερη αλλοτρίωση, τις πιο δύσκολες συνθήκες επιβίωσης για τους πολλούς. Ο έρωτας, λοιπόν, έχει κι αυτό το οδυνηρό φόντο. Κι έχουν, ευτυχώς, βρεθεί πολλοί σκηνοθέτες που έχουν δει αυτή ακριβώς την πλευρά του. Οσο, λοιπόν, κι αν η συγκεκριμένη ταινία έχει κάποιες αρετές, δεν παύει να είναι εύπεπτο καταναλωτικό προϊόν, χωρίς καμιά προβληματική, προορισμένο να ορέσει στους περισσότερους και ως εκ τούτου να πουληθεί παντού.

Κος Πάπιας
papias@eksegersis.gr

ΥΓ: Ο Βωβός δεν εγκαταλείπει τα όπλα, άλλωστε όλοι του κλείνουν το μάτι. Με ανακοίνωση την περασμένη Δευτέρα τονίζει ότι «οι επιταγές της απόφασης του ΣΤΕ είναι σεβαστές και θα τηρηθούν», υπενθυμίζει όμως ότι η πράξη δωρεάς προς το Δήμο Αθηναίων έγινε προκειμένου «να υλοποιηθούν οι διατάξεις της παρογράφου 2β του άρθρου 12 του Ν.3481/2006», στην οποία προβλέπεται συντελεστής δόμησης 1,6. Είναι φανερό ότι ο Βωβός παζαρεύει, ελπίζοντας ότι θα υπάρχει νέα νομοθετική ρύθμιση ή ότι θα του δώσουν τη δυνατότητα να μεταφέρει το συντελεστή δόμησης σε άλλη περιοχή.

■ ΑΣΓΚΑΡ ΦΑΡΧΑΝΤΙ

Τα απέγινε η Ελι

Ενα θρίλερ εξαφάνισης, που διαδραματίζεται σε μια παρέα μικρομεσαίων διανοούμενων της Τεχεράνης, είναι αστραλώς κάτι που ξεφεύγει από τη συνήθη θεματολογία των ιρανικών ταινιών. Η τριήμερη εκδρομή μιας παρέας παλιών συμφοιτητών καταλήγει σε τραγωδία, όταν η νεαρή δασκάλα Ελι εξαφανίζεται πυροδοτώντας ποικίλες εκδοχές για το τι ακριβώς έχει συμβεί...

Ομως, η ασυνήθιστη πλοκή δεν είναι το μοναδικό ενδιαφέρον στοιχείο σ' αυτό το φίλμ. Η γνωριμία με πλευρές της

Τζεν ραζτζένιγια Μιχαήλα Καλάσνικοβα

Γ. Παπατζέου

Παρέμβαση στη λιτανεία

Πήξαμε από δημοκρατία (ας αντιδράσουμε και περαιτέρω)

◆ VLADIMIR PUT(A)IN.

◆ Εχει πέσει πολύ χρήμα (ο νοών νοείτω, αν δεν νοεί είναι ανόρτος).

◆ Τι παίρνουν, μωρέ, οι Συριζαίοι ως κρατική επιχορήγηση; Ψηφουλάκια...: ΚΟΕ: 299.500 ευρώ, ΑΚΟΑ 299.500, ΔΗΚΚΙ 299.500, ΔΕΑ 209.650, Ενεργοί πολίτες 149.750, ΚΕΔΑ 149.750, Κόκκινο 89.850, Ρόζα 89.850, Ξεκίνημα 89.850, Οικοσιαστές 10.000. Σύνολο ΣΥΡΙΖΑ: 5.567.953,15 ευρώ.

◆ Αριστοί, αρεστοί κι εμείς οι εργαζόμενοι (οικονομικά) ...άρρωστοι.

◆ Καταπρασίνισε και το ΠΟΝΤΙΚΙ.

◆ «Δυσκολοχώνευτο» της ήταν της κ. Ζέφης Κόλια (περιοδικό INDEX, τ. 34, Σεπτέμβριος '09) το «Κράτος κι Επανάσταση» – επειδή, λέει, ήταν 17 χρονών... Φαιδρόττες.

◆ Και μόνο το ότι ο Μ. Καλάσνικοφ δεν είναι λεφτάς, λέει πολλά.

◆ Για το ιδιαίτερο look της κ. Τ. Μπιρμπίλη (υπουργού) μαθαίνουμε στην PIAZZA-VETO (8-11-09). Ομως τα υπουργικά της δασκοτόνα ζητήματα γίνονται γαργάρα...

Κι η Βασιλώ (γυναίκα της χρονιάς...) πρώτη.

◆ Χοντρό! Πολύ χοντρό!:;

«Λαϊκή πίεση για να παραμείνει ο Αμπάσ» (εφημερίδα METRO, 9-11-09). Καθόλου αΜΤΕΡΟεπής η φυλλάδα (σκεφτείτε, μια εποχή που τον Αμπάσ τον έχουν φτύσει και οι πέτρες ακόμα...).

◆ Δισέλιδο συμπάθειας (;) στο VETO (8-11-09) για τον καπιταλιστή κ. Χ. Λαμπράκη (της γνωστής οικογένειας ΔΟΛ).

◆ Λοιπόν, το μάθαμε κι αυτό: Ο Συνασπισμός είναι «ένα αριστερό κόμμα με αναφορά στα κινήματα» (ΠΡΙΝ, 8-11-09) και το «πέσιμο» στο ΣΥΝ δίνει «εκ νέου άλλοθι στο κράτος για τη δράση των κατασταλτικών του μηχανισμών». (Ο μικρός Περισσός σ' όλο του το μεγαλείο).

◆ «Την πρώτη μεγάλη ανταρσία» χαρακτηρίζει την απεργία στο λιμάνι το Πριν. Την Κυριακή «ανταρσία» μετά από ελάχιστες μέρες «διάλογος»...

◆ Οχι, δε θα υποστήριζαν τα stage (διαβάζονται στείτζ και όχι σταζ) οι πράσινοι (έτσι πρέπει να λέγονται) οικολόγοι...;

◆ Θυμάστε την καμπάνια της ΝΔ «είσαι φίλος, γίνε μέλος»; Ε, λοιπόν, το ακριβώς αντίθετο συμβαίνει με τον κ. Αλαλάβ (Αλέκο Αλονεάνω).

◆ Τι ζητάει ο δημοσιογράφος του ANT1 στο ΠΡΙΝ;

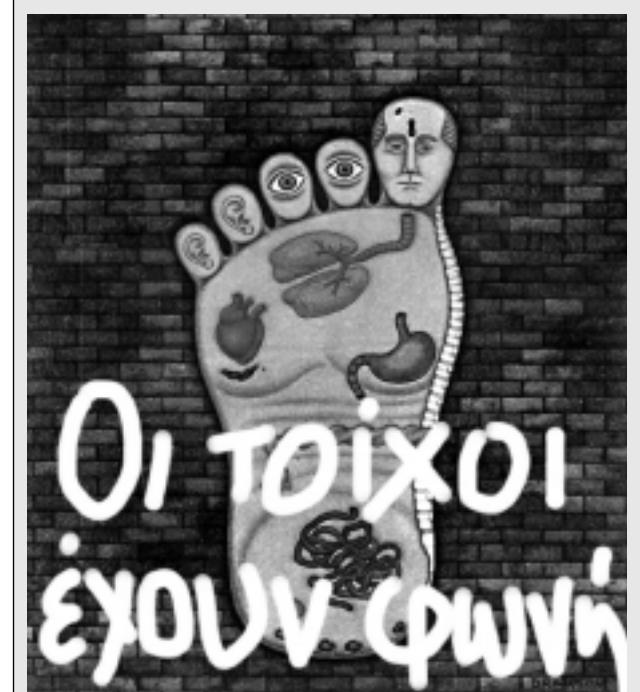
◆ Η αιρετή εκπρόσωπος των απολυμένων του Ελ. Τύπου κ. Μ. Παπαχριστούδη σε επιστολή της στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ,

την ΠΟΕΣΥ και το Μικτό Συμβούλιο αναφέρει: «Η επονέκδοση της εφημερίδας ήταν ο βασικός στόχος των κινητοποιήσεων όλων των εργαζομένων της εφημερίδας μετά της 22 Ιουνίου 2009». Ταξικότητη θέση λαός και Κολωνάκια...).

◆ Και ρίχνει, λοιπόν, μια εκδήλωση το Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας που είχε θέμα και την κατοικία και τους κατατρόπωσε... όλους.

◆ Το ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ξεπέρασε το Λεβέντη είναι γεγονός. Άλλα μην το παραχέσουμε κιόλας: «Βήμα προς τα μπρος η ΑΝΤΑΡΣΥΑ» (στο ΠΡΙΝ, 8-11-09).

◆ Κι ο Νίκος Ζαχαριάδης ήταν

Η αυτοκριτική δεν είναι απλώς υποχρέωση, είναι αρετή. Η στήλη, λοιπόν, οφείλει να κάνει την αυτοκριτική της. Καθαρά και παστρικά, χωρίς μισθογα και χωρίς επίκληση δικαιολογιών. Στο προηγούμενο φύλλο κρίναμε λάθος μια πρωτοβουλία και αδικήσαμε και την πρωτοβουλία και τους ανθρώπους που την ανέλαβαν.

Αναφερόμαστε στο σχολιασμό της αφίσας που καλούσε σε πάρτι στην πλατεία Εξαρχείων, με κεντρικό σύνθημα «Επειδή ΔΕΝ χορεύουμε στο σκοπό που μας ΒΑΡΑΝΕ» και μότο «Γιατί το Πάθος ταιριάζει στα Εξάρχεια». Πρώτο, η «Πρωτοβουλία Επαγγελματιών Εξαρχείων», που έκανε το κάλεμα, δεν έχει καμία σχέση με τους μοργάζατορες της διασκέδασης. Είναι άνθρωποι, γυναίκες και άνδρες, που πραγματικά έχουν αγανακτήσει με την αστυνομοκρατία και η εκδήλωση που οργάνωσαν δεν αποσκοπούσε στην άγρα πλατείας, ούτε θα μπορούσε (εξ αντικειμένου) να αποσκοπεί σε κάπι τέτοιο. Δεύτερο, η εκδήλωση όχι μόνο δεν ερχόταν σε αντιπαράθεση με τις κινητοποιήσεις που έγιναν και γίνονται ενάντια στο στρατό κατοχής που έχει εγκαταστήσει ο Χρυσοχοΐδης, αλλά κινούνταν στο ίδιο μήκος κύματος και μάλιστα σε όλη τη διάρκειά της γινόταν προπαγάνδιση της πορείας της 13ης Νοέμβρη.

Αστόχησε, λοιπόν, εντελώς η στήλη, η οποία ευχαριστεί τους συντρόφους που επικοινώνησαν μαζί μας για να διαμαρτυρηθούν για την αστοχία μας.

◆ Ούτε στα ΕΞΑΡΧΕΙΑ ούτε πουθενά! – Οι στρατοί κατοχής έχουν ξεκινήσει να παίρνουν θέσεις στις γειτονιές της πόλης. Δεν είναι ευπρόσδεκτοι, ούτε ανεκτοί – Αντίσταση και Επαγγύπτηση – Πορεία 13 Νοέμβρη, 6.00 μμ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ – Συλλογικόπτες, όποια και κάποιοι από τα Εξάρχεια (αφίσα)

Σχόλιο ουδέν για το περιεχόμενο της αφίσας. Είμαστε εκεί όλοι, γιατί – όπως έγραψε και το πανό της «Κόντρα» – «Οποιος σπέρνει ανέμους θερίζει ΘΥΕΛΛΕΣ». Ενα γενικότερο σχόλιο μόνο. Η κυβέρνηση ακολουθεί την τακτική της γκετοποίησης. Αυτή η τακτική κρύβει και μια άλλη παγίδα για το αντικαπιταλιστικό κίνημα. Την παγίδα της πολιτικής γκετοποίησης. Της περιχαράκωσης μόνο γύρω από ζητήματα κρατικής καταστολής και της ενασχόλησης αποκλειστικά μ' αυτά, όταν γύρω «βράζει ο τόπος». Ο αγώνας ενάντια στην κρατική καταστολή και τις διάφορες εκφύλισης της είναι αποφασίτης, όμως πρέπει να αποτελέσει οργανικό στοιχείο του γενικότερου αγώνα ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Η ώσμωση με το ευρύτερο κοινωνικό ακροατήριο είναι απαραίτητη.

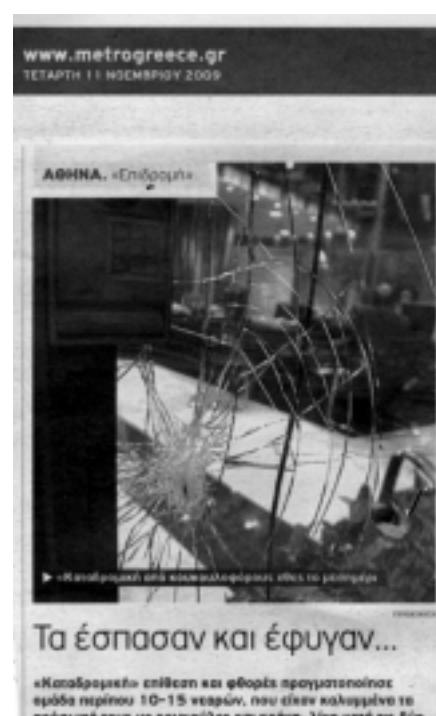
◆ Ενάντια στα σχέδια δημάρχου και Μαρτίνη, το Κτήμα Δρακόπουλου τοπέντο δε θα γίνει – Να αποτρέψουμε την πλήρη τοποτοποίηση και εμπορευματοποίηση των τελευταίων ελεύθερων χώρων της περιοχής μας, όχι στα δύο τοπικέντεια μεγαθήρια με εμπορικές χρήσεις στο Κτήμα Δρακόπουλου! – Σας καλούμε σε ΠΟΡΕΙΑ το Σάββατο 14 Νοεμβρίου – συγκέντρωση στις 12:00 στο Κτήμα Δρακόπουλου (Παπτούσων 356-358) – Επιπροσή Κατοίκων για τη Διάσωση του Κτήματος Δρακόπουλου (αφίσα)

Ξεσηκώθηκε ο κόσμος και σ' αυτή τη γειτονιά. Μπουχτισμένος από την ασφυξία, διεκδικεί μια ανάστα πράσινου. Με τις αυταπάτες του, αλλά και τη διάθεση να παλέψει, που όταν είναι σταθερή διαλύει τις αυταπάτες.

συμπεριφοράς της μικροαστικής τάξης είναι ένα ακόμα ενδιαφέρον στοιχείο, όπως επίσης τα καλούπτια, τα ήμη, οι κανόνες και εν τέλει τα «μυστικά και ψέματα» που ρυθμίζουν τη διαβίωση στη σύγχρονη ιρανική πραγματικότητα. Δυστυχώς, η ταινία δεν εστιάζει σόσι θέματα στην πλευρά, ώστε να αποκτήσει περισσότερο βάθος και ουσία. Είναι πρεσβιτερός μια άσκηση ύφους και επιδειξη ικανοτήτων σ' ένα συγκεκριμένο κινηματογραφικό είδος, με αποτέλεσμα ο θεατής να μην απογοητεύεται από το αποτελέσμα, χωρίς όμως και να αποκομίζει οποιοδήποτε ουσιαστικό όφελος. Είναι προφανές ότι ο σκηνοθέτης χειρίζεται πολύ καλά την κινηματογραφική γλώσσα και παρά τις σεναριακές ατέλειες συντηρεί με συνεχείς ανατροπές την ένταση. Ομως, όλα αυτά επιβεβαιώνουν απλά το ψηλό επίπεδο του ιρανικού σινεμά και τίποτα περισσότερο.

Ελένη Σταματίου

«μεγάλος έλληνας λαϊκός γηγέτης» και η Ελλην Παπά έχει προσφέρει «με το δικό της τρόπο στην Αριστερά του μελλοντός μας» (ΠΡΙΝ, 8-11-09). Ελεος! (Εμ, χρειαζόταν να γίνει ότι και στον ενταφιασμό των λειψάνων του Ν. Ζαχαριάδη, Κ. Ο. Τ. Ε. Σ.!).

◆ Τι ζητάει ο δημοσιογράφος του ΑΝΤ1 στο ΠΡΙΝ;

◆ Η αιρετή εκπρόσωπος των απολυμένων του Ελ. Τύπου κ. Μ. Παπαχριστούδη σε επιστολή της στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ,

Βασίλης

Οι σύνοδοι του Ecofin και του Eurogroup, που έγιναν στις 10 με 11 Νοέμβρη αντιμετώπιστηκαν στη χώρα μας με το συνήθη τρόπο. Πολιτικό κουτσομπολίο για το κλίμα που αντιμετώπισε ο Παπακωνσταντίνου, για τον την είπε ο Αλμούνια ή κάποιος άλλος, για το καθεστώς επιτήρησης που θα μπει η ελληνική οικονομία (κι ας είναι καθορισμένα τα σχετικά στάδια) κ.λπ. Λες και ολόκληρη η Ευρώπη περιστρέφεται γύρω από την Ψωροκώσταινα και δεν έχει με τι άλλο ν' ασχοληθεί. Λες και δεν ξέρουμε ότι αισκρή και ένας τεχνοκράτης της Κομισιόν, όπως ο Αλμούνια καληώρα, ενεργεί με πολιτικά κριτήρια. Μήτως δεν ήταν ο Αλμούνια που δεχόταν τα στοιχεία που του έστελναν ο Αλγοσκούφης με τον Παπαθανασίου, ενώ ήξερε ότι ήταν μαϊμούδισμένα;

Και όμως, αυτή η σύνοδος του Ecofin ήταν από τις πιο σημαντικές, όχι γιατί ασχο-

κειμένου να καθοριστεί η ακριβής εφαρμογή της στρατηγικής των τριάντα σταδίων που συμφωνήθηκε το 2001 στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Στοκχόλμης», τα οποία και υπενθυμίζει:

α) **Μείωση του δημόσιου χρέους και των δημιουρομηκών ελλειμάτων.** Δηλαδή, εφαρμογή μιας μακρόχρονης πολιτικής λιτότητας.

β) **Αύξηση των ρυθμών απασχόλησης.** Εδώ αναφέρονται στην επέκταση των λεγόμενων ελαστικών μορφών εργασίας, ώστε η ανεργία να μετατρέπεται σε υποαπασχόληση και να μοιράζεται σε περισσότερους εργαζόμενους.

γ) **Μεταρρύθμιση της κοινωνικής προστασίας.** Εδώ δεν χρειάζονται ιδιαίτερες επενδηγήσεις. Η παραπέρα φολιδίδευση των ασφαλιστικών συστημάτων αποτελεί μόνιμο και διαχρονικό στόχο του ευρωπαϊκού κεφαλαίου. Είναι χαρακτηριστικά αυτά που τονίζονται επειχηγηματικά ως

στους εργαζόμενους.

Παράλληλα με το Ecofin συνεδρίασε και το Eurogroup. Αντικαθιστώντας τον πρόεδρο Γιούνκερ, η αντιπρόεδρος Έλενα Σαλγάδο, πρώτη αντιπρόεδρος και υπουργός Οικονομικών της Ισπανίας («σοσιαλίστρια», βεβαίως) έδωσε συνέντευξη. Τύπου, στην οποία παρουσίασε πέντε άξονες στους οποίους κατέληξε ομάδα εργασίας, βάσει των κατευθύνσεων της Κομισιόν. Οι άξονες είναι οι εξής:

α) «**Αντιμετώπιση του κατακερματισμού στην αγορά εργασίας.**» Τι σημαίνει άραγε κατακερματισμός στην αγορά εργασίας και τι αντιμετώπισή του; Αναφέρονται στις διαφορές ανάμεσα σε διάφορες κατηγορίες εργαζόμενων και όταν λένε αντιμετώπιση εννοούν τη βαθμοία εξίσωση προς τα κάτω.

β) «**Υποστήριξη της απασχόλησης μότητας.**» Η απασχόληση βαφτίζεται απασχόλησης μότητα, η οποία συνδέεται με τις ελαστικές σχέ-

ε) «**Αποτελεσματική αύξηση στις ηλικίες συνταξιοδότησης.** Ούτε εδώ χρειάζεται να εξηγήσουμε τίποτα.

Ο Παπακωνσταντίνου, για να πρετοιμάσει τους εργαζόμενους στην Ελλάδα, επέλεξε να μοιράσει στους δημοσιογράφους τις εκθέσεις του Ecofin. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι στο κεφάλαιο για την Ελλάδα η έκθεση αυτή ξεκινά με τη διαπίστωση ότι η αγορά εργασίας είναι «άκαμπτη» και γι' αυτό υπάρχει υψηλή ανεργία των γυναικών και των νέων. Τι σημαίνει «ακαμψία» στην αγορά εργασίας; Σημαίνει ότι οι απολύτες είναι σχετικά ασύμφορες για τους καπιταλιστές, ενώ δεν υπάρχει τόσο μεγάλη ανάπτυξη της μερικής απασχόλησης, που να μπορεί ν' απορροφήσει περισσότερες γυναίκες και νέους.

Στη συνέχεια, η έκθεση ανακεφαλαίωνε όλα όσα έχουν εισηγηθεί για την Ελλάδα η Κομισιόν, ο ΟΟΣΑ και το ΔΝΤ. Προτείνονται λοιπόν μέ-

ΠΟΛΤΟΣ

«Να προσαρμοστεί το περιεχόμενο των προγραμμάτων σπουδών με στόχο την ανάπτυξη ειδικοτίτων αιχμής που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας», ζήτησε ο ΣΕΒ μετά τη συνάντησή του με την υπουργό Παιδείας.

«Η σύνδεση της Παιδείας και της επαγγελματικής κατάρτισης με την αγορά αποτελεί για τη υπουργείο μεγάλο πρόκληση», είχε δηλώσει προηγουμένως η Αννα Διαμαντοπούλου.

Μετά από πολλά χρόνια, είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται με τόσο απροκάλυπτο τρόπο η δημιουργία ενός πολτού με υλικά την παιδεία και την επαγγελματική κατάρτιση. Χρόνια τώρα τα όρια γίνονταν ολοένα και πιο δυσδιάκριτα, οι γκρίζες περιοχές γύρω από ό,τι αποκαλείται Παιδεία μεγάλων, έτσι που τώρα να επιδιώχτει το άλμα. Υπάρχουν, άλλωστε και ορισμένες ευνοϊκές πολιτικές συνθήκες. Στην πγεσία της κυβέρνησης και στην πγεσία του αρμόδιου υπουργείου βρίσκονται δυο άνθρωποι που εδώ και χρόνια έχουν ταχθεί με τις πιο αγοραίες απόψεις για την Παιδεία. Παπανδρέου και Διαμαντοπούλου, δυο μισομορφωμένοι (για να μη πούμε αμόρφωτοι) τεχνοκράτες της πολιτικής, χωρίς την παραμικρή σχέση με αυτό που ονομάζουμε Παιδεία -και δη μοναδικό της σκέλος θεωρούν πως χρήσιμο είναι μόνο ό,τι μπορεί να πουληθεί, ό,τι έχει αντίκρισμα στην καπιταλιστική αγορά.

Ο,τι έχει απομείνει από το παρελθόν πρέπει να πεταχτεί σαν άχροπο. Οποιος θέλει μόρφωση ας πληρώσει για να την κατακτήσει. Η κρατική εκπαίδευση οφείλει να προσφέρει μόνο δεξιότητες χρήσιμες για την αγορά εργασίας. Και μάλιστα δεξιότητες που δεν θα εγείρουν απαιτήσεις καλής πληρωμής. Εξ ου και η έννοια της επανακατάρτισης, δηλαδή της συμπλήρωσης των δεξιοτήτων έτσι που να ανταποκρίνονται σε νέες ανάγκες της αγοράς. Εξ ου και η διά βίου μάθηση, δηλαδή η συνεχής επανακατάρτιση, σε τρόπο ώστε κάθε φορά να παράγεται ένα αμόρφωτο και μισοειδικευμένο εργατικό δυναμικό.

Πρόκειται για μια αντιδραστική τάση του σύγχρονου καπιταλισμού, στην οποία -ειδικά στην Ελλάδα- αντιτάσσεται ένα μεγάλο κοινωνικό ρεύμα, που έχει διαμορφωθεί για συγκεκριμένους ιστορικούς λόγους. Ένα ρεύμα που ξεκινά από τα κάτω, από τα φτωχά λαϊκά στρώματα, και φτάνει μέχρι πάνω, μέχρι ένα κομμάτι των διδασκόντων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που δεν έχει απορροφηθεί εντελώς από τις σειρήνες του σαρώματος των πάντων.

Απέναντι σ' αυτή την τάση αναπτύσσεται, δυστυχώς, και ένα μπδενιστικό ρεύμα, που ιδεολογικοποιεί τα πάντα και δημιουργεί τη δική του ψευδή συνείδηση: κάτω τα σχολεία -μόνο αυτομόρφωση - αδιαφορούμε για κάθε μορφή κρατικής παιδείας κ.λπ. Πίσω απ' αυτόν τον φαινομενικά επαναστατικό λόγο κρύβεται μια άκρως συντηρητική αντίληψη. Αν οι οπαδοί του Αλτουσέρ και του λεγόμενου αριστερού ευρωκομμουνισμού θεωρούσαν πως μπορούν να γκρεμίσουν τον καπιταλισμό πγεμονεύοντας στους ιδεολογικούς του μηχανισμούς, το μπδενιστικό ρεύμα θεωρεί πως πρέπει να εγκαταλείψουμε εντελώς τον αγώνα για τη λαϊκή μόρφωση, επειδή καθετί που προέρχεται από το κράτος είναι εξ ορισμού διαβολικό.

Ετσι, το μέτωπο αντίστασης αδυνατίζει και το πεδίο ελευθερίας των υπερσυντηρητικών αστικών δυνάμεων μεγαλώνει.

Από τις στήλες της «Κ» έχει εξηγηθεί πολλές φορές ότι ο αγώνας ενάντια στην εκπαιδευτική συντηρητική ανασυγκρότηση δεν είναι αγώνας για κατάκτηση των ιδεολογικών μηχανισμών του κράτους, αλλά αγώνας που όταν δίνεται με συνέπεια αναδεικνύει τα αδιέξοδα του καπιταλισμού και δημιουργεί όρους ρίξης της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της με το σύστημα της μισθωτής σκλαβιάς.

Π.Γ.

Εμειναν αυτοί και τα ΜΑΤ!

Σε φίασκο εξελίχθηκε η πρωτοβουλία της ΠΟΣΔΕΠ για «συλλαλητήριο κατά της τρομοκρατίας». Κρατούσαν κρυφό τον τόπο της σύσκεψης που είχαν καλέσει, έβαλαν στην ανακοίνωσή τους ακόμη και την ΟΛΜΕ (που είχε πάρει απόφαση να μην πάει), όμως ο χώρος διέρρευσε. Ετσι, την Πέμπτη το απόγευμα, τα γραφεία του ΔΣΑ φρουρούντων από μια διμοιρία ΜΑΤ και πάνω ήταν μόνο ο Σταυρακάκης της ΠΟΣΔΕΠ μαζί με τον Παξινό του ΔΣΑ. Κανείς άλλος δεν πήγε! Αν υπάρξει κάτι νεότερο θα το έχουμε την επόμενη εβδομάδα.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ, Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

